

Міністерство освіти і науки України

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університет
імені А. С. Макаренка**

Доброчесність у навчанні

Збірник студентських та учнівських есе

Суми 2023

УДК 37.014

Друкується згідно з рішенням вченої ради
Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка
(протокол № 11 від 29.05.2023 р.)

Рецензенти:

Ольга Фаст, кандидат педагогічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи КЗВО «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради;

Н. Грона, доктор педагогічних наук, доцент, викладач вищої категорії, викладач-методист, голова циклової комісії викладачів української мови і літератури КЗ «Прилуцький гуманітарно-педагогічний фаховий коледж імені Івана Франка»

В. Козлова, кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської філології та лінгводидактики Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка

Доброчесність у навчанні: збірник студентських та учнівських есе:
уклад.: Л.Пшенична, О.Семенов, М.Ячменик, Н.Пономаренко, Суми, 2023.
95 с.

Збірник укладено відповідно до конкурсу есе «Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати». Представлено роботи здобувачів закладів загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти.

Virtue in education: a collection of essays: edited by: L. Pshenichna, O. Semenog, M. Yachmenyk, N. Ponomarenko, Sumy, 2023. 95 p.

The collection is compiled in accordance with the essay contest "Virtue in education: to be observed cannot be broken." The works of applicants of institutions of general secondary, professional (vocational and technical), professional pre-higher and higher education are presented.

Роботи подано в авторській редакції

Автори

Аліна Авласцова

Катерина Бариш

Анастасія Безугла

Тетяна Бобирєва

Дар'я Богданович

Маргарита Будько

Наталя Бутенко

Ілля Вакін

Анастасія Вєтрова

Ірина Гайдей

Катерина Гуменюк

Софія Данілова

Марина Дмитренко

Валерія Домілевська

Данило Іконніков

Катерина Княгницька

Аліна Коробка

Віта Корнієнко

Аліна Котляр

Людмила Кравченко

Аліна Куценко

Уляна Кушнір

Аліна Лавріненко

Дар'я Ларкіна

Світлана Лелека

Аліна Лендич

Ілля Логвиненко

Анна Мамонова

Анастасія Носок
Тая Петровська
Юлія Плужник
Дмитро Пешков
Марія Прокопенко
Валерія Пугач
Альона Романченко
Богдан Рудика
Катерина Сердюк
Дар'я Сидоренко
Аріна Сіроштан
Ірина Стрельцова
Наталія Стрілець
Софія Труш
Дар'я Черняєва
Владислав Устінов
Даніїл Шаров
Юлія Шевченко
Дар'я Чорна

Передмова

У межах VI Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Академічна культура дослідника в освітньому просторі: європейський та національний досвід» (18-19 травня 2023 року) відбувся конкурс есе «Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати».

Мета Конкурсу: сприяти формуванню навичок дотримання академічної доброчесності, осмисленню ролі академічної відповідальності у професійному становленні, популяризації академічної етики та толерантності серед здобувачів вищої освіти.

Завдання Конкурсу:

- сприяти розвитку принципів дотримання академічної доброчесності під час навчання;
- сприяти розвитку критичного та аналітичного мислення;
- сприяти здатності до навчання упродовж життя;
- сприяти розвитку навичок логічної аргументації та структурованості тексту.

Інформація про проведення Конкурсу розміщується на офіційних сайтах СумДПУ (<https://rctpd.sspu.edu.ua/media-vchytelskyi-kampus.html>), у соціальній мережі Facebook та іншими доступними способами.

Участь у конкурсі взяли 50 здобувачів закладів загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти.

Учасники представили такі заклади загальної середньої освіти:

- Запорізька гімназія № 93 Запорізької міської ради Запорізької області
- Лебединський заклад загальної середньої освіти I-III ступенів №1
- Лебединський заклад загальної середньої освіти I-III ступенів №7
- Ворожбянський ліцей (опорний заклад) Ворожбянської міської ради Сумської області
- Роменська загальноосвітня школа I-III ст. №11
- Роменська загальноосвітня школа I-III ступенів № 5 Роменської міської ради Сумської області
- Стецьківський заклад загальної середньої освіти I-III ступенів Сумської міської ради.
- Ліцей №3 міста Могилева-Подільського

Учасники представили такі коледжі та училища:

- Машинобудівний фаховий коледж СумДУ

- КЗ «Прилуцький гуманітарно-педагогічний фаховий коледж імені Івана Франка» Чернігівської обласної ради
- КЗ СОР «Лебединський фаховий медичний коледжімені професора М.І.Ситенка»
- ДНЗ «Білопільське вище професійне училище»

Учасники представили такі ЗВО:

- Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
- Львівський національний університет імені Івана Франка
- Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
- Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка
- Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
- Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя
- Херсонський державний університет
- Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного
- Сумський державний університет
- Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара
- Горлівський інститут іноземних мов ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет» (м. Дніпро)
- Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»
- Комунальний заклад вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського»

Перевірка робіт здійснювалась журі відповідно до наказу університету та затвердженого Положення. Кожну роботу перевіряли 3-4 незалежні експерти. Усі роботи було перевірено на унікальність.

За кожною номінацією визначено переможців.

Результати оголошені 19 травня 2023 року. Переможці отримали дипломи Конкурсу. А бонусом для переможців була цікава доповідь канд. пед. н. М.Ячменик про можливість штучного інтелекту та запобігання порушень академічної доброчесності.

Аліна Авласцова
Сумський державний педагогічний університет
імені А. С. Макаренка

Проблема плагіату в закладах загальної середньої освіти

Поява мережі «Інтернет» у минулому столітті дала поштовх для розвитку людства, можливості кожному користуватися великим пластом інформації. З появою інтернету в суспільстві виникло поняття «плагіат». Ця проблема набуває неабиякого розголосу в більшості країн. В Україні в закладах вищої освіти питання академічної доброчесності є одним із нагальних, а ось у закладах середньої освіти залишається на стадії розгляду.

Із прийняттям Закону України «Про освіту» від 05.09.2017 р. № 2145-VIII в освітянському просторі з'являються такі поняття «плагіат», «академічна доброчесність». Студенти та викладачі активно проводять вебінари, заходи, викорінюють плагіат на етапах зародження. У школах ситуація інша. Учні звикли користуватися книгою «Готові домашні завдання» в паперовому форматі, зараз – в електронному. Чому ж дітям краще списати, ніж виконати ?

У більшості випадків діти не розуміють важливості навчання впродовж життя, не бачать перспектив гарно навчатися, бояться помилитися, упевнені в безкарності та перевантажені з інших предметів.

Яскравим прикладом плагіату є написання творчих робіт у школі. Якщо студент цілком розуміє, що за порушення академічної доброчесності він може бути притягнений до академічної відповідальності, то школяру це незрозуміло. Самостійна робота у вигляді есе, творів, нарисів учнями списується з сайтів в інтернеті й подається вчителю. Звичайно, що така робота підлягає

дискваліфікації та має бути оцінена незадовільно. Але вчитель не може перевіряти виконані завдання учнів на плагіат. Для цього потрібно витратити багато часу, ресурсів. Тому педагоги закривають очі та оцінюють роботи.

Як протидіяти плагіату? Учні повинні розуміти, що оцінка – не показник знань. Краще виконати самостійно, ніж списати. Батьки мають вірити в свою дитину, вони не повинні налаштовувати її на отримання лише високих оцінок. Зі свого боку, педагоги повинні проводити бесіди з учнями і розширювати їх знання про академічну доброчесність та наслідки її недотримання.

Отже, боротьба з плагіатом у закладах загальної середньої освіти займає одне з перших місць в освітній галузі. Лише активна спільна робота учнів, батьків та педагогів дозволить подолати плагіат у середній ланці освіти в Україні.

Катерина Бариш
Сумський державний педагогічний університет
імені А. С. Макаренка

Академічна комунікація: комунікативні стратегії і тактики

Комунікація – це один із найважливіших аспектів людської діяльності та взаємодії, на сьогодні є окремою галуззю міждисциплінарних студій. Наука подає це поняття в декількох підходах, серед них: традиційно-риторичний, семіотичний, традиція феноменології, кібернетична традиція, традиція експериментальної соціальної психології, соціокультурна традиція, критична теорія комунікації.

Поняття академічної комунікації виникло у XX-XXI столітті. Під час аналізу літератури виділили три найголовніші напрямки академічної комунікації: лінгвостилістичний, риторичний, соціокультурний напрям.

Академічна комунікація відбувається за допомогою таких компонентів, як суб'єкти – це члени академічних спільнот, об'єкти – цілі, мотиви, інтеграції під час комунікації, а також основним компонентом вважають засоби комунікації – академічні жанри як одиниці дискусії. У реальних ситуаціях кожен учасник комунікативного акту матеріалізується у конкретних текстах або ж у висловлюваннях.

Типізовані форми текстів представлені у різноманітних жанрах академічної комунікації. Об'єднуючись у групи і системи, жанри академічної комунікації організовують функціонування академічної доброчесності спільнот більшої, або ж меншої кількості визначають ієрархію відносин між їхніми членами. Теоретико-методологічні основи навчання академічної комунікації висвітлені в багатьох наукових працях таких дослідників як В. Джеймс, І. Річардс, К. Тобін і т. д. А основні підходи до навчання академічної комунікації обґрунтовано у працях А. Баварші, В. Бхатія, А. Девітт, Дж. Свейлза.

Комунікативний вплив мовця виявляється у спілкуванні через реалізацію відповідних провідних комунікативних стратегій і тактик. Комунікативна стратегія – це сукупність певних мовленнєвих дій, які спрямовані на дотримання комунікативної мети. Поведінка комунікатора у процесі спілкування має переслідувати конкретна ціль. Для того, щоб досягти комунікативних цілей суб'єкти спілкування мають користуватися такими прийомами, які називаються комунікативна стратегія, комунікативний тактика, комунікативні навички. Комунікативна мета – це стратегічний результат, на який спрямований комунікативний акт. Комунікативні цілі здійснюються у середовищі інших цілей. Відповідно, комунікативна стратегія – це частина комунікативної поведінки у процесі вербальних та невербальних засобів використання для комунікативної мети. Комунікативна тактика – більш дрібний масштаб розгляду комунікативного процесу порівняно з комунікативною стратегією. Вона співвідноситься не з комунікативною метою, а з набором окремих комунікативних намірів.

На думку Т. Пастернак, комунікативний вплив мовця може проявлятися у спілкуванні через реалізацію відповідних комунікативних стратегій і тактик. Дослідник наголошує, що стратегія, яку обирає учасник спілкування тій чи іншій комунікативній ситуації, може передбачено використовувати комунікативний тактику.

Таким чином, можна зробити висновок, що на сьогодні у світі комунікації існує велика кількість тактик та стратегій, за допомогою яких і здійснюється взаємодія між мовцями. Дослідження мовної поведінки учасників спілкування неодмінно стосується проблем, які пов'язані з комунікативною стратегією як базової конститутивної характеристики окремого типу дискусій. Академічна комунікації – це поле взаємодії її учасників, яке повинно бути побудоване на основі добросовісного вияву себе як особистості, реалізації свої мовленнєвих поглядів чесно та достовірно, без використання допоміжних джерел. Також оформлення комунікативного акту має право існувати без втручань будь яких осіб, не бравши до уваги самих її учасників. Отож, потрібно жити та спілкуватися добросовісно, поважати своїх комунікаторів.

Анастасія Безугла

КЗ СОР «Лебединський фаховий медичний коледж
імені професора М.І.Ситенка»

Усі ми так чи інакше були причетні до недобросовісності. Здивовані?

Зазвичай, люди не думають про наслідки таких дій, не бажають приймати аморальність цього. Та як часто ви зустрічали тих, які покладаються на свою совість і правильність? Певно, що їх не так багато. Академічна добросовісність базується на засадах звичайної добросовісності. Але не всі учасники освітнього процесу знайомі з цим поняттям. Якщо людина не добросовісна, вона буде порушувати будь-які правила не тільки в навчанні. Це є головною проблемою в суспільстві. Рідко хто прищеплює дітям навичку – чинити правильно і законно.

Люди не готові змінитися на краще і бути прикладом для суспільства. Через це наш соціум страждає, а моральні цінності втрачають свою значущість.

Кожного дня так чи інакше виникають проблеми в навчанні. Це збиває нас з пантелику і може змусити бути невпевненим у власних силах. Тому і вдаємося до академічної недоброчесності. Ніхто з нас не замислюється про наслідки своїх дій і як це вплине на наше майбутнє. Це легкий шлях отримати гарні оцінки, повагу, авторитет. Але чи так все гарно? Звісно, за цим приховано багато недоліків, про які здобувачі освіти зараз не думають.

Треба розуміти, що люди обирають цей простий шлях недоброчесності саме через невпевненість у власних силах та знаннях. Хоча, на перший погляд, будь-хто може здаватися цілком чесним та порядним. Це і може спричинити те, що буде викрито нечесні дії, після яких довіра оточуючих назавжди зникне. Лише потім починаєш розуміти важливість доброчесності. Ми допускаємо неправду, інколи навіть її схвалюємо, бо вважаємо її шляхом досягнення цілей. Але це уже не шлях, а путівець, який веде лише у прірву власної невпевненості.

Якщо ви студент, якого спіймали на списуванні та інших недоброчесних діях, то вас можуть позбавити стипендії та навіть виключити з навчального закладу. Ваш авторитет серед викладачів вже не буде таким міцним і доведеться заново відновлювати – позбавляти плям – свою репутацію, якщо вам звісно це вдасться. Та звісно ж, це вплине на ваші знання як майбутнього фахівця. Ви не зможете повною мірою допомогти іншим вирішувати їх проблеми в певній галузі.

Так у чому ж переваги дотримання академічної доброчесності? В об'єктивній оцінці сил і знань, авторитеті серед викладачів, що буде позитивно сприяти репутації. І звісно ж, для майбутнього фахівця так важливо бути компетентним та освіченим в темах, що стосуються роботи, за яку особа отримує зарплатню.

Підбиваючи підсумок, можу запевнити, що доброчесність є основою добробуту та процвітання не лише для людини, а і для цілого суспільства. Студент, який навчається добросовісно і якісно, має набагато більше переваг,

аніж той, який не надає цьому потрібної уваги. Це наш розвиток і рівень життя, яке може на нас чекати, якщо почати прямо зараз буди чесним хоча б самим собою.

Тетяна Бобирєва

ВСП «Машинобудівний фаховий коледж СумДУ»

Академічна доброчесність: данина моді чи життєва необхідність

Залишайся собою, світ обожнює оригінали... Цей вислів – не просто набір слів, це життєве кредо творчої, критично мислячої і, головне, академічно доброчесної людини, яка несе у світ щось нове, оригінальне, неповторне.

Людини, яка прагне створити дещо своє. Дійсно, останнім часом академічна доброчесність, стала важливим питанням в навчальних закладах. Варто зазначити, розвиток сучасних технологій, використання Інтернету в дослідницькій роботі спонукали викладачів університетів і коледжів, вчителів шкіл розширити визначення академічної доброчесності чи нечесності.

Правду кажучи, дуже багато студентів навіть не звертають увагу на те, як це важливо. Але чому? Чому ніхто не думає, до чого можуть призвести всі ці списування, видавання чужих творів за свої, фальсифікація, плагіат? Звичайно, набагато легше скористатися чужою працею, ніж годинами сидіти за книгами, аналізувати прочитане, визначати головне і на основі цього створювати щось власне. Багато студентів вважають, що вільний час набагато важливіший за знання, які вони зможуть отримати на основі опрацьованої інформації. Проте потім, всі жаліються на поганих спеціалістів або ж як завжди говорять: «Чому ж їх тільки навчають?». Наприклад, ось така ситуація: у когось проблеми зі шкірою; перше, що роблять люди – йдуть до дерматолога. Але чи пішли б ви туди, знаючи, що цей лікар навчався нечесно, а отже, як правильно лікувати, він не знає? Думаю, ні.

А ще варто зазначити, що врешті-решт кожен обман стане явним, адже як би гарно студент не списував чужі твори з Інтернету, чи присвоював вірші інших поетів до власної творчої скарбниці, досить лиш попросити його зробити це саме тут і зараз – він цього не зможе, адже його діяльність зводиться лише до пошуків інформації, а не до активної творчої роботи.

Крім того, сучасні технології дозволяють не лише знаходити інформацію на теренах Інтернету, а й перевіряти, наскільки академічно доброчесними є здобувачі освіти. Велика кількість програм для визначення плагіату дає можливість перевірити, чи оригінальною є робота. Тому весь обман обов'язково «вийде назовні».

Я вважаю, про академічну доброчесність повинні говорити не тільки в навчальних закладах, а й удома, ще з раннього віку, коли дитина починає писати перші твори чи робити нескладні дослідження. Саме батьки, як на мене, мають пояснити те, що у дитини є своя думка, фантазія, заохотити до відкриття чогось нового, до розширення власних горизонтів. А це у подальшому дозволить уникнути багатьох помилок і у житті, і під час навчального процесу.

Наприклад, багато здобувачів освіти навчається з «синдромом відмінника», отже, для них головне не знання, а оцінка. Або ж в закладах вищої освіти, коли студенти купують дипломи, вони розуміють, що головне, щоб той документ просто був, а на їх реальні знання та вміння ніхто й дивитися не буде, адже навіть роботодавці спочатку дивляться на диплом, а потім вже оцінюють навички, а не навпаки. Але це хибна думка. Дійсно, зустрічають по одягу, але «проводять все-таки за розумом». Нікому на роботі не буде потрібен спеціаліст, який не розуміє основи своєї професії, і до того ж не може створити нічого нового, видає чужі здобутки за власні.

Отже, бути академічно доброчесним – означає вміти показувати себе, а не видавати копію за свою роботу. Це гідність, самоповага, усвідомлення власних знань, уміння їх використовувати. Якщо кожен це зрозуміє, то такі поняття як несправедливість, нечесність чи нерівноправне оцінювання просто зникнуть.

Це не данина моді – це життєва необхідність! Тож давайте бути відповідальними за себе, свої знання та вміння!

Дар'я Богданович

**Комунальний заклад вищої освіти Київської обласної ради
«Академія мистецтв імені Павла Чубинського»**

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати

Академічна доброчесність - це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання, попередження порушень освітнього процесу. Таким визначенням керуються всі учасники освітнього процесу. Все чітко та лаконічно. Але варто замислитись про межу між дотриманням академічної доброчесності та її порушенням, смисловим наповненням поняття.

По-перше, академічна доброчесність базується на згоді всіх учасників освітнього процесу дотримуватись правил та виконувати покладені на них обов'язки.

По-друге, академічна доброчесність ґрунтується на прийнятті основних цінностей. Так, у 2012 році Міжнародним центром академічної доброчесності при Ратлендському інституті етики проголошено фундаментальні цінності академічної доброчесності. Мова йде про відданість шести фундаментальним цінностям: чесності, довірі, справедливості, повазі, відповідальності й мужності.

1. Чесність - це пошук істини й знань через інтелектуальну та особисту чесність у процесі навчання та викладання.

2. Довіра - це заохочення та підтримка вільного обміну ідеями.

3. Справедливість - це прозорі очікування та рівні стандарти для між здобувачами вищої освіти, викладачами та адміністрацією.

4. Повага - це толерантне ставлення до розмаїття думок та ідей.

5. Відповідальність - це особиста готовність дотримуватися взаємно узгоджені стандарти, а також бути нетерпимим до їхнього порушення.

6. Мужність - це перехід від розмов про цінності до відповідних дій та їхнього дотримання. Все це потребує рішучості та цілеспрямованості.

По-третє, для підтримання академічної доброчесності потрібно більше, ніж просто знати та розуміти фундаментальні цінності. Це і оволодіння навичками академічного письма, дотримання правил оформлення літератури та цитувань.

Вільне використання чужого тексту, запозичення без належного оформлення та списування - все це прояви академічного плагіату, які є несумісними з цінностями академічної доброчесності.

Дотримання студентом чесності у навчанні важливо для:

- забезпечення довіри до результатів навчання;
- здобуття власних знань і розвитку власних здібностей;
- пошуку гарної роботи.

У сучасному світі академічна доброчесність повинна стати звичною практикою. Має з'являтися все більше і більше нових творчих проектів, які мають бути індивідуальними. Адже кожному важливо, щоб помітили саме його потенціал та відзначили саме його роботу.

Маргарита Будько

Приватний вищий навчальний заклад

«Європейський університет»

Академічна доброчесність: данина моді чи життєва необхідність

Кожна людина є цінною та може принести користь суспільним знанням, цивілізації, розвитку науки тощо, тобто загалом людству. Питання в тому, чи кожен готовий титанічно працювати задля цього, чи все-таки простіше обрати легший шлях – підглянути і «злизати» у когось, ніж придумати й дослідити своє. Тут ми підійшли впритул до питання академічної доброчесності. Тлумачні словники подають різні визначення. Узагальнено академічну доброчесність можна визначити як набір етичних принципів, яких дотримуються у науковій спільноті з метою забезпечення інтегритету та довіреності досліджень. Вона передбачає дотримання правил наукового етикету, які включають чесність, точність, прозорість, відкритість, повагу до авторства, а також дотримання правил цитування та публікацій.

Академічна доброчесність є необхідною у науковому світі, оскільки її дотримання сприяє розвитку науки та збереженню довіри громадськості до наукових досліджень та їх результатів. Це забезпечує змогу здійснювати об'єктивні, надійні та значущі наукові дослідження.

І. Котляревському не було звідки списати свою «Енеїду», В. Вернадський не перефразував закон іншого автора назвавши його законом ноосфери, О.Кобилянська не підглядала метафори в інших авторів, пишучи свою «Землю», Б.Патон не вишукував інформацію у інших науковців щодо методу електрозварювання м'яких тканин. І таких прикладів можна назвати безліч. Так, важливо бути унікальним, розвивати свій потенціал, а не займатися брудним ділом щодо копіювання та переписування матеріалів інших авторів. Кожна людина має свою цінність і здатна привносити користь у цей світ, створювати нове, що буде цінним з наукової точки зору.

За академічною доброчесністю прихована кропітка праця, науковий пошук, бажання змінити цей світ на краще, а також питання честі та гідності. Коли відбувається компіляція, плагіат чи інші види академічної недоброчесності, можна сміливо говорити про приниження насамперед себе, своєї честі та гідності. Це швидше моральна проблема, питання ціннісної орієнтації та прояву невпевненості в собі або байдужості до того, чим займаєшся. Ми ж не одягаємо

чуже пальто і ходимо у ньому, як у своєму, а стараємося заробити кошти, щоб придбати своє власне. Якщо людина краде телефон, ми називаємо її злодієм і караємо в рамках Кримінального кодексу, правильно? Чому відсутня така тенденція щодо інтелектуальної власності? Питання швидше риторичне. Однак точно відомо, що академічна доброчесність – це про захист інтелектуальної власності, захист думок, досліджень, метафор, неологізмів, голосу душі і розуму, що викладений на папері (хоча наразі у більшості випадків ей «папір» є електронним). Останні роки свідчать про збільшення кількості порушень академічної доброчесності, таких як плагіат, фальсифікація даних, авторське шахрайство тощо. Ці порушення підривають довіру до науки та наукових досліджень і можуть мати серйозні наслідки, включаючи втрату фінансування, скарги до етичних комітетів та втрату довіри до науковців та наукових установ.

Культура та етика академічної доброчесності має виховуватися змалку, активна фаза має припадати на шкільні та студентські роки. Така потреба пояснюється результатами дослідження, проведеного компанією Turnitin у 2019 році, де 58% студентів визнали, що скопіювали частину або весь текст без належного цитування у своїх роботах. Тобто масштаби проблеми дуже великі.

Зростання кількості порушень академічної доброчесності підкреслює необхідність зміцнення контролю та впровадження етичних стандартів як у науковій спільноті, так і серед школярів та студентів.

Академічна доброчесність – це питання честі та відповідальності, що має стати принциповим для кожної цивілізованої людини, якщо ми бажаємо жити серед чесних людей у розвиненому світі, то маємо слідувати принципам академічної доброчесності, поважати чужу працю і розвивати власний потенціал. Як закликав великий Каменярь: «Лупайте сю скалу! Нехай ні жар, ні холод. Не спинить вас! Зносить і труд, і спрагу, й голод, Бо вам призначено скалу сесю розбить»!

Наталя Бутенко

Горлівський інститут іноземних мов

Доброчесність у навчанні: її сьогодні та завтра

Прийдешнє будується на ґрунті теперішнього. Ми прагнемо жити в суспільстві, де гармонійно розвиваються всі сфери життя людей. Якщо уявляти університет майбутнього, одразу спадає на думку велика кількість студентів, що прагнуть змінити світ на краще. Це люди, які чітко усвідомлюють, чим хочуть займатися в подальшому. Люди, у яких горять очі. Люди, для яких взаємоповага, чесність та порядність – не просто слова.

Не так давно світ науковців заговорив про порядок дотримання академічної доброчесності. Сьогодні все ще існує багато викликів, із якими слід боротися заради захисту інтелектуальної власності. Культуру ж дотримання правил академічної доброчесності слід розвивати ще в школі. Саме там ми часто прослідковується таке безневинне, на перший погляд, явище, як списування.

Тоді ж на практичних заняттях із фізики чи хімії багато хто вдається до фабрикації або обману, вказуючи неправдиві дані досліджень. У розвідках здобувачів вищої освіти нерідко можна зустріти плагіат, а особливо недоброчесні вдаються до хабарництва. Навіть читаючи праці досвідчених учених, можна помітити випадки самоплагіату. Звичайно, деякі з наведених випадків здаються не такими вже й страшними. Та з іншого боку саме в шкільні роки формується характер, тож, якщо учні звикли списувати, вони продовжать робити це й під час навчання у виші.

На сьогодні в науковій спільноті активно розробляються засоби захисту інтелектуальної власності. Дотримання фундаментальних засад академічної доброчесності впливає на репутацію ЗВО, тому в університетах усе частіше можна зустріти дисципліни, присвячені вивченню цієї проблеми. Крім того, курсові, бакалаврські та магістерські роботи, тези доповідей, статті обов'язково мають бути перевірені на плагіат.

Повернемося до університету майбутнього. Яке місце академічна доброчесність посідатиме в ньому? Немає сумніву, що вивчення принципів та процедур авторського права стане однією з найголовніших ланок серед дисциплін загальноосвітнього спрямування, наче своєрідна філософія. Адже доброчесність є не лише способом написання наукових робіт. Насправді це цілий комплекс моральних цінностей, це чесність та порядність, зокрема й у науковій діяльності.

Чи знизиться з часом кількість плагіатних розвідок та інших порушень академічної доброчесності? Безумовно, так. По-перше, з'являться нові технічні засоби, що будуть виявляти всі випадки текстових запозичень. По-друге, якщо принципи академічної доброчесності будуть прищеплювати ще в школі, у ЗВО навчатимуться особистості, які дійсно хочуть здобувати знання та підкорювати наукові вершини. У такому разі можна бути впевненим, що зникне корупція, студенти здійснюватимуть дослідження самостійно, а до університету зможе вступити кожен, хто дійсно цього хоче.

Отже, університет майбутнього має бути без корупції, з освіченими працівниками, із мотивованими здобувачами та зі стовідсотковим дотриманням академічної доброчесності. І ми маємо зробити все, що в наших силах, щоб стати на крок ближче до цієї мрії.

Ілля Вакін
Сумський державний педагогічний
університет імені А. С. Макаренка

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати

Доброчесність у навчанні є основою етичної поведінки в академічному світі.

Це важлива моральна цінність, яка відображається в дотриманні норм та правил навчального процесу. Недотримання доброчесності може мати серйозні наслідки для студентів, викладачів та всієї академічної громадськості.

Дотримання доброчесності у навчанні означає, що студент повинен виконувати свої навчальні завдання чесно, без плагіату та інших форм обману. Також викладачі повинні дотримуватись принципу справедливого оцінювання та не допускати будь-яких форм дискримінації або пристосування в оцінках до певних студентів.

Порушення доброчесності в навчанні може призвести до низки наслідків, які можуть бути шкідливі для студента та його майбутньої кар'єри. Наприклад, якщо студент використовує плагіат для виконання своїх робіт, він не зможе розвивати свої знання та навички, які необхідні для його подальшого успіху в професійному житті.

Крім того, порушення доброчесності може призвести до втрати довіри викладачів та інших студентів. Якщо студент допускає плагіат або інші форми обману, то він може втратити можливість співпрацювати з іншими студентами та отримати підтримку від викладачів. Це може призвести до ізоляції студента в навчальному процесі та ускладнити його процес навчання та подальший успіх.

Доброчесність у навчанні є важливою складовою саме етичної поведінки в академічному середовищі. Це означає, що студент повинен бути відповідальним за своє навчання та повинен дотримуватись встановлених норм та правил.

Доброчесність у навчанні означає не лише чесність у виконанні завдань, але й повагу до прав та інтересів інших учасників навчального процесу.

Крім того, дотримання доброчесності сприяє розвитку критичного мислення та творчості у студентів. Коли студент виконує завдання чесно, він змушений зосередитись на здобутті знань та навичок, що дозволяє розвивати його критичне мислення та здатність до самостійного аналізу та роботи з інформацією. Також чесне виконання завдань допомагає студентам розвивати творчі здібності, оскільки вони повинні шукати нові ідеї та рішення, замість копіювання чужих матеріалів.

Навчальні заклади та викладачі також мають відігравати свою роль у забезпеченні доброчесності у навчанні. Вони повинні надавати студентам необхідні інструменти та ресурси для виконання завдань, такі як бібліотеки, онлайн-ресурси та наочні матеріали, що допоможуть студентам розвивати свої знання та навички. Викладачі також повинні стежити за дотриманням правил та принципів доброчесності, таких як запобігання копіюванню та іншим формам шахрайства.

Також учні та студенти повинні бути свідомими про значення дотримання доброчесності у навчанні та його вплив на їхню майбутню кар'єру. Дотримання доброчесності у навчанні є важливим показником характеру та моральних цінностей студентів, які можуть впливати на їхнє майбутнє працевлаштування та кар'єрний розвиток.

Важливо зазначити, що дотримання доброчесності у навчанні є ключовим елементом формування навичок самостійності та відповідальності. Студенти, які дотримуються принципів доброчесності, навчаються не тільки знанням, а й розвивають свої навички розуміння, аналізу та оцінки інформації. Вони навчаються довіряти своїм власним зусиллям та ресурсам, що є важливою навичкою в будь-якій професії.

Академічна доброчесність є важливою складовою у сучасному навчанні, але її значення може бути розглянуте в контексті раніше та зараз.

У минулих століттях академічна доброчесність не завжди була високою. Наприклад, у середньовіччі студенти часто копіювали тексти та лекції інших викладачів, а також відсутність етичних норм приводила до шахрайства та плагіату. У 19-20 століттях ситуація поліпшилася, коли були встановлені строгі правила дотримання академічної доброчесності та дисципліни в університетах, і почали вимагати студентів дотримуватися цих правил.

У сучасному світі академічна доброчесність є дуже важливою у більшості країн та навчальних закладів. Студентам потрібно дотримуватися правил, які регулюють плагіат, копіювання та інші форми шахрайства. Академічна доброчесність є необхідною для забезпечення рівних можливостей та захисту

прав студентів, які заслуговують на заслужені оцінки та визнання своїх знань та навичок.

Зараз університети та інші навчальні заклади використовують різні інструменти та технології для виявлення плагіату та інших форм шахрайства. Такі інструменти допомагають стимулювати студентів до дотримання академічної доброчесності та забезпечити чесність та рівність у навчанні.

Отже, можна зробити висновок, що дотримання доброчесності у навчанні є дуже важливим елементом навчального процесу. Це допомагає студентам розвивати свої знання та навички, а також формувати моральні цінності, які допоможуть їм в майбутньому житті та кар'єрі.

Дотримання доброчесності у навчанні є взаємним процесом, який залежить від учнів, викладачів та навчальних закладів. Викладачі повинні забезпечувати студентів необхідними ресурсами та інструментами, стежити за дотриманням правил доброчесності та підтримувати студентів у виконанні завдань. У свою чергу, студенти повинні свідомо дотримуватись правил доброчесності та виконувати завдання самостійно.

Незважаючи на те, що порушення правил доброчесності у навчанні може призвести до короткострокових переваг, довгострокові наслідки можуть бути серйозними, зокрема, втрата довіри, втрата можливості для майбутньої кар'єри та шкодування за свої дії. Тому дотримання доброчесності у навчанні повинно бути невід'ємною частиною навчального процесу, що сприяє формуванню моральних цінностей, розвитку знань та навичок студентів, а також їхньому успіху у майбутньому.

Ветрова Анастасія
Ворожбянський ліцей
Ворожбянської міської ради

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна

Загальновідомо, що ми живемо у висококонкурентному суспільстві, коли успіху може досягти лише найсильніший. Але що ж робить нас сильними, конкурентоспроможними? Звісно, рівень нашої освіченості, знання, яких ми набуваємо під час навчання у закладах загальної середньої освіти! Це той інструмент, за допомогою якого людина може самоствердитися в будь-якій сфері, показати свою готовність займатися тою чи іншою справою. І тут наразі постає питання: як стати високоосвіченою, усебічно розвиненою, професійно підготовленою людиною в умовах, коли на заваді стає неналежне ставлення деяких здобувачів освіти до своїх обов'язків. Тому проблема дотримання академічної доброчесності в наш час є вкрай актуальною.

Академічна нечесність не є новим явищем, вона існувала завжди. Але тільки зараз це переросло в реальну проблему, бо, з одного боку, через доступність інформації є дуже сильною спокусою скористатися вже готовим матеріалом, замість того, щоб напружити свій мозок та витратити свій час для написання статті чи іншої роботи. З іншого боку, цифрові технології сьогодні надають змогу легко виявити плагіат, таким чином, процедура перевірки будь-якої роботи набагато спрощена.

Я вважаю, що якщо ти вже вирішив здобути освіту, то повинен відповідати статусу учня, студента, який може самостійно висловити свої думки, зробити пошук необхідної інформації, інтерпретувати отримані відомості, вільно довести свою точку зору з певного питання. Тому здобувач у своїй діяльності повинен дотримуватися основного принципу: «В освітньому процесі завжди поведься гідно: цілуй ідеї інших дослідників та пишайся власними досягненнями!».

Проте, сьогодні виявляє нам інші реалії. В умовах дистанційного навчання, коли збільшується кількість письмових робіт, зростають і випадки порушення академічної доброчесності. Основними причинами є великі обсяги завдань, що потребують значного часу на підготовку; відсутність мотивації у здобувачів (нецікаві завдання, навчання заради отримання свідоцтва, неповага до вчителів та ін.); упевненість, що вчитель не помітить плагіату; побоювання щодо власних здібностей; відсутність відповідальності за академічну не

доброчесність. Для формування в учнів академічної доброчесності, на мою думку, доречно вжити певних заходів: проводити заняття з розкриття проблем плагіату та шахрайства під час написання учнями власних робіт, пояснювати механізм використання думок інших науковців, роз'яснювати алгоритм виконання самостійних робіт, посилити відповідальність за порушення академічної доброчесності (перепис роботи, пониження загальної оцінки з предмету).

Підсумовуючи, скажу, що найкраща антиплагіатна програма – це Ваша совість. Якщо кожен з нас змалку буде розуміти, що видавати чуже за своє – це крадіжка, то ніяка совість не пропустить жодного плагіату. Чесність перед самим собою – найголовніша умова успіху. Академічна чесність – твоя репутація, з якої складається репутація класу, освітнього закладу, усієї країни.

Якою буде ця репутація – залежить від тебе!

Ірина Гайдей

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

Академічна доброчесність: данина моді чи життєва необхідність?

«— А як же твоє «всі люди брешуть»?

— Я збрехав».

Із серіалу «Доктор Хаус»

Плагіат, самоплагіат, обман, фальсифікація, необ'єктивне оцінювання, хабарництво, фабрикація та найпростіше – списування, – усе це є порушеннями академічної доброчесності. На перший погляд може здатись, що кожен з пунктів є незначним та дріб'язковим. Але на що перетворилась би наша реальність, якби недоброчесність почала функціонувати у кожній сфері нашого життя? Якою стала би людина, якби обман був масштабнішим? Яким ми можемо уявити наше існування, якби академічна недоброчесність зі статусу моди перейшла в необхідність? Я вважаю академічну доброчесність необхідністю, адже без неї морально-етичний фундамент нашого життя зазнав би не виправних змін.

Уявімо наш світ без правди... Світ, побудований на фальші, у якому обман таке ж звичне та зрозуміле явище, як і обов'язок. Брехня стала моральною цінністю, яку батьки передавали своїм дітям; вона стала нормою, над змістом якої зазвичай ніхто не задумувався. Звичний для нас злочин став явищем, який у жодному разі не вважався за зло, адже це всього лише спосіб захиститись, вижити та досягти більшого. Брешуть абсолютно всі, і кожен знає правду. Життя перетворилось на суцільну театральну виставу, в якій твої слова – не твої, твої дії – не твої. Усі це чудово розуміють, але мовчать, адже шоу повинно продовжуватись. Чесність у суспільстві сприймається як прояв неввічливості та божевілля. Чесність стала слабкістю, людським страхом і тим, про що знає кожна сім'я, община, організація, але старанно приховує від інших як найбільшу таємницю, розкриття якої – сором та покарання законом. Усе занурене в оману, ілюзію та маніпуляцію, а основне завдання слідчих та детективів не розслідування злочину, а навпаки – його приховання. Ораторство та красномовство стали інструментом досягнення мети. Вміння неправдомовити таке ж необхідне, як і вміння читати. Уся істинна інформація про особистість стала пустими словами, а цінністю – лише гучність заяв мовця та відсутність доказів того, що все вигадка. Функцією науки як сфери діяльності людини більше не були викриття та пізнання реальності, адже інформація у науково-популярних блогах – вигадка. Спілкування з близькими без довіри втратило прямий сенс. Омана – це мистецтво, майстерність, що прагнув здобути кожен.

У цьому світі люди все ще мають мрії та бажання, люди все ще хочуть щастя та розуміння, але думки не важливі, якщо вони справжні. Кожен і кожна вимушені жити в системі, яку самі створювали десятиліттями. Не існувало більше чіткого та зрозумілого нам розмежування добра і зла, адже вони почали змішуватись: хороша особистість – несправжня, погана – та, хто є собою. Люди все ще розмовляють про свої почуття, але ці почуття більше не «свої». Живучи в такій дійсності, ти все ще можеш чинити добро, але переконайся в тому, що твої мотиви будуть надійно приховані. Ти, звісно, можеш бути собою, якщо

доведеш, що це не ти. Лише навчись обманювати себе та свою совість, змінити свої думки, запевнити себе в тому, що фальшиве «Я» є твоїм істинним «Я». Як цього досягти? Навчання починається із присвоєння чужих думок собі.

Наступним етапом є вміння переробити цю інформацію під себе. Далі потрібно переконати всіх, що автором є саме ти, а не хтось інший. Продовжувати жити на цій основі, поки не зможеш створити ідеальну брехню: таку, щоб не було доказів, що це брехня, але й усім було зрозуміло, що це не правда. Я можу передати цю інструкцію термінами з академічної доброчесності: 1 – списування, 2 – плагіат та самоплагіат, 3 – фальсифікація, 4 – фабрикація та обман.

Таке моє бачення світу є лише моєю фантазією та суб'єктивною думкою, але, порушуючи правила академічної доброчесності, ми відмовляємось від себе та помилково перекладаємо відповідальність на інших. Ми створюємо цю ілюзію, звикаємо до цього процесу і згодом він стає невід'ємною частиною будь-якої нашої діяльності. Якими не були б причини злочини завжди залишаються злочинами, які перш за все змінюють нас і лише потім думку та ставлення інших. Живучи в системі без довіри, людство не змогло б проіснувати довго. Регулярне толерування злочину та проблем поступово прирівнює їх до норми, яка стає тенденцією, а після стандартом. І я не можу вважати академічну доброчесність модою. Адже мода швидкоплинна. Вона залежить від обставин та умов, але як тільки вони змінюються, як тільки з'являються нові методи, – змінюється і стандарт. Мода зазвичай не впливає на хід історії. Особисто для мене академічна доброчесність є необхідністю, адже її основами є наші вольові риси. Саме життєва необхідність змінює уклад суспільства, а не навпаки.

Катерина Гуменюк

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати

У світлі нестримного розвитку сучасних технологій особливо гостро постає проблема академічної доброчесності. На мою думку, така проблема існує в нашому суспільстві з декількох причин.

По-перше, учні шукають «легких шляхів» при виконанні певних завдань, які спрямовані на активізацію їх розумових і творчих здібностей. Коріння цієї проблеми з'являється і починає рости ще з початкової школи, а саме з того періоду, коли діти починають виконувати завдання самостійно, без нагляду вчителів, чи батьків.

Будь-якій дитині хочеться пошвидше виконати те чи інше завдання, і займатися своїми, більш цікавими їй, справами. Виконання завдань креативно вимагає певних зусиль і часу, саме тому дитина може вирішити, що краще і легше буде знайти відповідь в мережі, і таким чином, вирішити проблему. Саме цей момент стає точкою незворотності на шляху недоброчесності у навчанні, а, може, і в житті.

По-друге, діти можуть використовувати недоброчесні способи у навчанні тому, що не усвідомлюють значення своїх знань для власного майбутнього. Як ми можемо запобігти виникненню цієї проблеми? Треба правильно вмотивовувати дітей до навчання і саморозвитку.

На превеликий жаль, деякі люди вважають, що можуть змусити дитину вчитися використовуючи такі неприйнятні методи, як шантаж, залякування, погрози і таке інше. Скоріше за все, якщо запитати таких людей, чому вони обрали саме цей шлях, у відповідь ви почуєте щось типу: «Мене так виховували батьки, і я став (-ла) нормальною людиною». Саме через це ця проблема є дуже глибокою, на рівні наших пращурів. Саме такі методи виховання дуже травмують психічний стан дитини. Відповідно, задля того, аби батьки не тиснули неї, дитина готова нехтувати доброчесністю у навчанні, аби отримати високу оцінку, і, відповідно, схвалення батьків.

Щоб запобігти таким ситуаціям, батьки і вчителі мають співпрацювати і вчити дітей тому, що навіть якщо людині здається, що у світі дуже багато інформації, і його/її думки нічого не змінять, це не так. Кожен з нас індивідуальна

особистість, і навіть якщо ваша думка схожа з чиеюсь, все одно, ви не можете інтерпретувати її ідентично, дивлячись крізь призму свого життєвого досвіду.

Діти мають усвідомлювати, що творчість – це праця. Праця досить важка і кропітка, але розуміння того факту, що самостійно творити ідеї і втілювати їх у життя – сприятиме їхньому життєвому успіху. І не можна забувати, що зусилля і час – це інвестиції у майбутнє.

Звісно, якщо ми будемо лише давати словесні настанови, і ніяк не підкріплювати їх справами, це не матиме жодного позитивного ефекту.

Отже, у процесі викорінення недоброчесності у навчанні мають брати участь всі: і вчителі, і учні, і батьки. Доброчесність у навчанні – це не тільки про дітей, а й про вчителів. У вчителів ми можемо спостерігати недоброчесність у таких випадках:

- Необ'єктивне оцінювання учнів. Як усунути це? Слідувати чітким критеріям оцінювання. Для вчителя всі учні мають бути рівними.

- Хабарі, платні заняття. Це є вже набагато глибшою проблемою, і, на мою думку, цим має займатися уряд та Міністерство освіти і науки України.

Отже, задля того, аби знищити академічну недоброчесність у нашому суспільстві, абсолютно всі громадяни мають мати чітку позицію щодо цієї теми і діяти відповідно до принципів академічної доброчесності, які є визначеними Міжнародним центром академічної доброчесності, а саме: чесність, довіра, справедливість, взаємна повага, відповідальність, сміливість.

Софія Данілова

Стецьківський заклад загальної середньої освіти І-ІІІ ступенів

Сумської міської ради

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати

Писати домашку завжди видавалося для мене не найцікавішим заняттям. І отримати насолоду від цього нешвидкого процесу є задачею, котра не підпадає під зону моїх можливостей. Та й навіть витратити купу часу, коли під рукою завжди інтернет? Звісно ж, набагато простіше швиденько списати, аби не витратити такий дорогоцінний час на щось настільки неприємне, як-от уроки.

На завтра треба б виконати хімію... Чи може її завтра не буде? Не пам'ятаю, чи була вона у нас минулого вівторка. А громадянська... Йоо, вже без трьох північ, а стільки ще робити! Може, ну їх? Краще поспати...

Чесно? Я можу просто на «відвали» списати ту хімію чи будь-який інший предмет і, звісно, іноді я так і роблю, коли немає часу, сил тощо, а строки вже піджимають. Та коли я все ж можу відкласти справу, і потім цілком розібратися в ній, аніж зробити зараз, але так-сяк, то я, краще, відкладу. Ну а що? Зате зрозумію.

І не важливо, що подам роботу на день-два пізніше. Не всі ж так роблять... Нині бути добросовісними в навчанні вкрай важко. Сучасна система освіти помітно просідає, інтернет-технології дають усе нові й нові можливості доступу до інформації, яких стає все більше. Учні вже не бачать причин уникати користування наданими ресурсами. Хм... Усе це вина нашої системи освіти, а не нових технологій. Зміщення фокусу на отримання високої оцінки, а не безпосередньо знань, упередженість батьків щодо оцінювання їх чад тощо. Саме це робить неможливою реалізацію добросовісного навчання. І не все залежить від школярів, лише дещо...

Цифри на табло зменшують і зменшують своє значення. Час плине.

Лишилося декілька хвилин на те, аби доробити обов'язкові 15 запитань. Усього лиш! Не встигну... І проблема не в моєму нерозумінні теми, я цілком і повністю можу розв'язати ці задачі, дайте лиш трохи більше часу. Проте оцінка мені теж важлива... Не хочеться якось псувати собі табель. Але й вирішити все я не встигаю. Що ж робити?..

Декілька місяців тому мені на очі натрапило певне дослідження, назву якого я вже не пам'ятаю, але в ньому йшлося про різні види вищої нервової

системи за типологією Павлова і про їхню значущість у сфері освіти. Як би чудово було, якби це врахували при впровадженні систем освітньої діяльності! Та чи це лише мої думки: змінити не можна залишити?

А на завтра... Ой! Уже сьогодні! Робити і хімію, і громадянську...

Марина Дмитренко

Комунальний заклад «Прилуцький гуманітарно-педагогічний фаховий коледж імені Івана Франка»

Збережи свою творчість

Плагіат – це крадіжка, найпершою жертвою якої стає сам плагіатор. Чи ти викрадеш у себе свій власний голос?

Чи знову може бути скандал...

Одним із найгучніших випадків плагіату останніх років є історія Кассандри Клер – письменниці-фантастки, яку звинуватили в плагіаті творів інших авторів і включення їх у власні історії без належного зазначення авторства. На початку 2000-х років Клер була популярною письменницею в спільноті любителів фентезі про Гаррі Поттера, відомою своїми історіями з персонажами улюбленої серії Джоан Роулінг.

Одного вечора вона писала історію, але фантазії не вистачало, тому спало на думку позичити окремі ідеї в інших творців. Пальці ковзали клавіатурою, створюючи симфонію героїв, відображаючи калейдоскоп емоцій усередині.

Кожне речення – це шепіт, крик чи благання не копіювати ідею інших.

Відбувається внутрішній неспокій, катарсис, що звільняє пригнічені емоції, які тривалий час були поховані всередині. У думках полотно передає тягар смутку, важкість, що затримується в серці непроханим бажанням, що резонує з власним переживанням. Вона все ж закінчує писати історію, тільки і словом не обмовилась в тексті авторство.

Однак пізніше все вийшло назовні, задум Клер був виявлений, група письменників-фантастів звинуватила її у плагіаті, стверджуючи, що вона взяла уривки з інших творів і включила їх у свої оповідання і не зазначила авторів.

Звинувачення проти Клер були серйозними, вони швидко привернули широку увагу спільноти, вона втратила повагу і підтримку фан-спільноти, а репутація була надовго заплямована. Було б доречно документувати звинувачення в плагіаті проти неї, але суперечка стала відома як «Плагіатний скандал Кассандри Клер». Адже, як може людина залишитися безкарною коли вона викрадає частинку душі автора, котрий вклав почуття в написання твору. Ця суперечка порушує важливі питання про етику фанфікшену та використання плагіату. Дії Кассандри – порушення довіри й принципів творчої співпраці.

На мою думку, одним з найбільш тривожних аспектів справи був масштаб звинувачень у плагіаті. Дівчина вкрала цілі уривки з творів інших письменників і включила їх у свої оповідання без жодного посилання на першоджерело. У випадку з фанфікшн плагіат є особливо проблематичним, оскільки він часто розглядається як спільна й заснована на спільноті форма написання творів.

Авторів фанфіків заохочують працювати з творами інших письменників, запозичувати персонажів і місця дії, а також створювати нові історії в межах уже існуючих вигаданих контекстів. Однак цей дух співпраці ґрунтується на довірі та повазі, а плагіат може підірвати цю довіру й зашкодити почуттю спільноти, яке так важливе для авторів фанфіків. Незважаючи на серйозність звинувачень проти неї, Клер продовжувала писати фанфіки і публікувати оригінальні твори під своїм ім'ям. Однак звинувачення в плагіаті продовжують переслідувати її, і її випадок залишається повчальною історією для письменників у спільноті фентезі.

Насамкінець, історія є яскравим прикладом небезпеки плагіату в літературному світі. Незалежно від того, пишете ви фанфікшн чи оригінальні твори, важливо поважати права інших авторів і належним чином указувати авторство будь-якого запозиченого матеріалу. Таким чином письменники можуть гарантувати, що їхня робота буде сприйматися як чесна, оригінальна,

гідна поваги, а також сприяти збереженню цілісності літературної спільноти. У випадку з фанфікшн плагіат є особливо проблематичним, оскільки його часто розглядають як спільну і засновану на спільноті форма написання творів. Авторів фанфіків заохочують працювати з творами інших письменників, запозичувати персонажів і місця дії, а також створювати нові історії в межах уже існуючих вигаданих всесвітів. А ви пробували створювати фанфікшенські історії? Спробуйте, але працюймо коректно із чужим текстовим матеріалом.

Валерія Домілевська

**Комунальний заклад вищої освіти Київської обласної ради
«Академія мистецтв імені Павла Чубинського»**

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати

Академічна доброчесність є надзвичайно важливим аспектом студентського життя. Та, на жаль, деякі студенти можуть її порушувати. І на це є свої причини. Так, вони можуть прагнути отримати високі оцінки, але сумніваються у власних силах, та, відповідно, починають користуватися вже готовими матеріалами, фальсифікувати дані чи списувати. Такі дії не розвивають студента та готують до успішної кар'єри, а, навпаки, поглиблюють розрив між знаннями та домаганнями.

Навчання у вищому закладі освіти - це й новий досвід роботи для студентів. Так, наприклад, зростає кількість самостійної роботи. У школі дітям, зазвичай, вчителі надають досить точні та детальні вказівки для виконання домашніх завдань та написання творів, а от у вищій освіті вже має самостійно опрацьовувати навчальний матеріал. І знову у студента з'являється спокуса скористатися вже готовою інформацією.

Щоб студент розумів неприйнятність таких дії та серйозність наслідків, варто розібратися у важливості чесності у навчанні.

Насамперед, академічна доброчесність є важливою для забезпечення успіху студентів. Якщо він буде нечесним, то не отримає необхідного досвіду, що буде йому потрібний для професійного росту. Більше того, коли студенти

отримують високі оцінки за підробку, вони зводять на нуль свої можливості у майбутньому. Особливо коли приходить час влаштуватися на роботу або продовження навчання.

Іноді може здатися, що академічна доброчесність є лише певною формою зовнішнього етикету у середовищі студентів, де застосування її правил є не обов'язковим. Однак, вона є більше, ніж просто набір правил. Це своєрідний орієнтир студенту щодо моральних принципів, який допоможе їм стати чесним і принциповим у майбутньому. Крім того, академічна доброчесність допомагає забезпечити справедливу конкуренцію серед студентів та підвищити якість освіти. Роботодавці шукають людей зі стійкими принципами та моральними цінностями, які дотримуються етичних норм та правил, у тому числі й академічної доброчесності. Такі люди є надійними та довіреними співробітниками, які вміють працювати в команді та робити правильні рішення в складних ситуаціях.

Одним із основних аспектів академічної доброчесності є чесність при виконанні наукових робіт. Студентам слід пам'ятати про те, що крадіжка ідей та плагіат є неприпустимими, оскільки це порушує правила наукової діяльності та порушує принципи справедливості. Відчуття власної гідності та самооцінки не може замінити швидка і недбала копія. Це відображається на самому студенті та його репутації, а також на якості його навчання.

Крім того, академічна доброчесність допомагає студентам розвивати навички критичного мислення та аналітичних здібностей. Доброчесний студент береже репутацію закладу вищої освіти та демонструє здобутий високий рівень освіти. Якщо студенти допускають порушення, це може вплинути на рейтинг закладу та знизити довіру до нього.

Тому, академічна доброчесність є необхідною для збереження якості та репутації вищої освіти.

Данило Іконніков

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Свідомий вибір

З кожним роком все більше розвиваються технології, і тим більшим і швидшим стає доступ до будь-якої інформації. Студенти легко знаходять інформацію в мережі Інтернет, зростає кількість сайтів, які пропонують написати за винагороду курсові й дипломні роботи, але мало хто замислюється, що це чистісінький плагіат. Тому все актуальнішою стає проблема академічної доброчесності.

Чому ж так стається? Чому все більше студентів надають перевагу чужим готовим роботам або написанню своєї роботи чужими руками? На мою думку, елементарна лінь – це перша проблема, а інша – мала обізнаність щодо написання й оформлення цих робіт, тому студент вдається до «темних» способів. Або просто не має часу: хтось працює, у когось хобі, яке перебиває навчання, й т.п.

Що ж таке академічна доброчесність взагалі? Це насамперед сукупність визначених законом правил та етичних принципів. Саме ними мають керуватися всі учасники освітнього процесу, коли навчаються чи викладають, провадять наукову діяльність, щоб результати навчання або наукових досліджень викликали довіру.

У згаданому визначенні варто акцентувати на словах «СУКУПНІСТЬ ПРАВИЛ» та «ЕТИЧНІ ПРИНЦИПИ». Перше регламентується законом і вимагає адміністративної чи кримінальної відповідальності. Наша держава – конституційна, і закон у нашій країні заборонено порушувати, але, на жаль, далеко не всі це розуміють. А друге передбачає наявність внутрішніх принципів, які мають бути в кожного студента як особистості та яких необхідно так само обов'язково дотримуватись. І це вже – справа честі.

Варто зауважити, що не лише в Україні актуальні проблеми з академічної доброчесністю. У Великій Британії, наприклад, було навіть створено спеціальну Агенцію, яка бореться з порушниками академічної доброчесності.

Але ця інституція не блокує, зокрема, вебсайти, які надають «допомогу» студентам, не притягують до відповідальності авторів цих робіт.

Отже, поширені проблеми академічної доброчесності треба вирішувати по всьому світу. Для цього повинні бути чіткі правила, які прописують, що є плагіатом або іншим порушенням академічної доброчесності. І хоч уже зроблено значні кроки в цьому напрямку – все ж проблема залишається на поверхні. Тому важливий ще один крок – визначити справедливу відповідальність за порушення академічної доброчесності. Тоді кожен буде робити свій вибір свідомо й самостійно відповідати за свою «слабкість» перед спокусою «легкого», обхідного шляху до успіху.

Катерина Княгницька
Сумський державний педагогічний
університет імені А. С. Макаренка

Академічна доброчесність – запорука якості

2020 рік...ВООЗ оголошує пандемію COVID – 19. Людство переходить на дистанційне навчання й роботу. Так минуло 2 роки. І ось 2022 рік...Повномасштабне вторгнення росії на українські землі. Під час теперішніх реалій не знаємо, коли зможемо отримувати освіту наживо, тому продовжуємо онлайн-життя. Ми намагаємося перебувати в безпеці, але чи в безпеці ми від плагіату, списування, копіювання?

Відповідно до статті 42 Закону України «Про освіту»: Академічна доброчесність — це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень. Існує досить багато її проявів, але найпопулярнішими є плагіат, фальсифікація, фабрикація, хабарництво, обман та списування.

За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання;
- повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;
- відрахування із закладу освіти;
- позбавлення академічної стипендії;
- позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.

Річ у тім, що мало хто знає про відповідальність, якою вона буває, тому й не переживають за сумлінне виконання роботи. Адже набагато легше переписати у друга, скопіювати в Інтернеті. На перший погляд, це легко й зручно: не треба довго думати, можна все вирішити за декілька хвилин. Але з іншого боку поміркуйте, чи, дійсно, така робота принесе користь? Навряд чи... Чи зможе сфальсифікована робота розкрити Вашу особистість як фахівця у певній сфері? Чи не буде за це соромно Вам, у першу чергу перед собою? А перед навчальним закладом? А перед країною?

На мою думку, списування/копіювання виникає тоді, коли не вистачає достатньо знань. Уявімо ситуацію: дитина навчається онлайн, певну тему з шкільного курсу вона пропустила, бо не мала змоги під'єднатися на урок, самостійно її опрацювати не захотіла. На контрольній роботі було завдання з цієї теми, відповідно яке школяр розв'язати не зміг. Як він вчиняє у цій ситуації? Логічно, що перепише в друга, або скопіює розв'язання в Інтернеті.

Тому, щоб таких ситуацій не було, необхідно відповідально ставитися до свого навчання/роботи. Якщо це вдасться, то необхідні роботи виконуватимете самостійно, власним розумом. Звичайно, треба буде поставитися до цього відповідально, витратити більше часу, але й результат того вартує. А «легкий шлях» виконання завдань за допомогою плагіату, копіювання, фальсифікації тощо призводить до погіршення отриманих знань і недотримання академічної доброчесності.

Аліна Коробка

Сумський державний педагогічний університет ім. А.С.Макаренка

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати

Для початку розберемося що ж таке доброчесність у навчанні? Це науково-освітній процес, як і будь-яка сфера діяльності, пов'язаний з моральними та моральними аспектами. Вони охоплюються поняттям – академічна доброчесність. Це одна з базових вимог щодо захисту дисертацій, публікації наукових статей і навіть підготовки дипломних проектів.

Що ж таке доброчесність у навчанні – це сукупність духовних цінностей та ідеалів, яким мають слідувати всі учасники освітнього процесу, прийнято називати академічною доброчесністю чи доброчесністю. Вона включає такі характеристики: чесність, повага, відвага, відповідальність, справедливість, довіру. Їх потрібно захищати, навіть перед лицем тиску з боку інших або іншої точки зору. А для цього потрібні рішучість, самовідданість і мужність.

Хочу також додати вислів «Академічна доброчесність — це спосіб змінити світ.

Але спочатку вам потрібно змінити університет, а потім ви зможете змінити світ», — Юнгсуп Кім, учасник конференції, «Центр міжнародної академічної доброчесності». Дійсно, щоб досягти глобальних змін, змінити будь-яку систему, завжди варто починати спочатку із себе, щоб виховати в собі та в своєму оточенні гідного громадянина і справедливу людину.

Стаття 42 Закону України “Про освіту” визначає академічну доброчесність як сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Навчальна доброчесність починається з доброчесної поведінки кожного: учнів, батьків, учителів, директорів та працівників органів управління освітою.

Але, на жаль, як показують дослідження та наші спостереження, не всі учасники освітнього процесу та освітні адміністратори знайомі з поняттям академічної доброчесності. Багато батьків і навіть вчителі вважають, що академічна доброчесність стосується лише вищих навчальних закладів та наукових закладів.

Незважаючи на розмитість та часткову розпливчастість цих понять, суть полягає в наступному. Норми правничий та норми моралі тісно взаємопов'язані. На всіх рівнях важливі професійні та загальнокультурні цінності. Це основа якісної співпраці, чи так званої колаборації.

По-перше, продовжуйте навчати академічній доброчесності (так, не займайтеся плагіатом, не завантажуйте чужі роботи, не імпортуйте власні роботи), а також навчайте стратегіям хорошої поведінки в інших сферах життя, в інших місцях та в інших ситуаціях .

По-друге, пам'ятайте про золоте правило освіти: не проповідуйте, подавайте приклад. Не дозволяйте жодному студенту сумніватися у вашій чесності. Хороші оцінки з «фаворитів», безпідставні затримки чи упередження після телефонного дзвінка – точно не найкращі звички вчителя.

По-третє, варто зазначити, що чесність є невід'ємною частиною успіху в наш час (і це правда, оскільки в глобалізованому світі успіх живиться знаннями та інноваціями). Як і дорослим, доносити до дітей поточну ситуацію в Україні, нові суспільні цінності, проводити аналогії з передовими країнами та приреченою Росією.

Якщо розглядати поняття у глобальному значенні, воно пов'язане з безліччю переваг. Так, навчальна доброчесність дозволяє: розставити правильні пріоритети, підвищити свою ефективність, зміцнити свої знання, здобути відчуття досягнення, зміцнити свої етичні засади.

Хороша репутація важлива у будь-якій сфері. Дотримання принципів, з яких складається академічна доброчесність, підвищує авторитет та створює позитивний діловий імідж.

Віта Корнієнко

**Комунальний заклад «Прилуцький гуманітарно-педагогічний
фаховий коледж імені
Івана Франка» Чернігівської обласної ради**

Хибний шлях

Зайшовши в аудиторію, я побачила, як всі стурбовано щось дописують...

Підсівши до своєї однокласниці, я запитала:

— Що ти там постійно пишеш? Чому всі такі стурбовані?

— Ти що, забула? Сьогодні захист наших творчих робіт з історії України.

Звісно ж, усі хвилюються, щось доповнюють, хочуть, щоб їхня робота була найцікавішою. Дивно, що ти така спокійна...,— відказала мені Даша.

І справді, з усієї групи спокійною була тільки я. Та навіть мені нервувати, я впевнена, що моя робота буде найцікавішою і, звісно ж, найкращою! Я не витратила свій час на цей проєкт, а просто знайшла цікаву інформацію з Інтернету, але обов'язково з останнього за списком джерела, ну щоб в разі чого, не з ким не повторювалося.

Ось вже дзвоник на пару, зайшла наша викладачка. Мої однокласники по черзі виходили та представляли свої проєкти... Якщо бути відвертою, послухавши декілька робіт, я вже розуміла, що найкраща оцінка буде в мене. Ось вже і моя черга. Я з гордістю вийшла до дошки і з великим ентузіазмом почала розповідати все, що було написано у мене на папері. Усі були в захваті від мого виступу, усі, окрім моєї викладачки. Вона була незадоволена мною і навіть трішки зла. Можливо, вона зрозуміла, що це не мій авторський проєкт! Як соромно...

— Віто, скажи, будь ласка, чесно, ти сама це писала чи використала чийось роботу і хочеш її видати за свою?,— запитала в мене викладачка.

Я зрозуміла, що вона про все здогадалася, проте зізнатися було неймовірно соромно.

— Звісно ж сама, робота моя...,— невпевнено відказала я.

— А чи знаєш ти автора «твоєї роботи»?,— з посмішкою запитала вона.

— Ні..., – Розуміючи, що дороги назад немає, відповіла я.

Відкриваючи велику папку зі стосом документів, викладачка дістає невеличкий посібник і дає мені прочитати перший абзац вголос. Усе ідентично з моєю, ніби як авторською роботою.

Соромно... Соромно перед одногрупниками, перед викладачем, перед собою...

Проте мене ніхто не сварив, а спокійно пояснили весь сенс та важливість академічної доброчесності! Не робіть моїх помилок, не видавайте чужий труд за свій!

Аліна Котляр

Херсонський державний університет

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати»

Почнемо з того, що ж взагалі таке академічна доброчесність. Це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень (стаття 42 Закону України «Про освіту»).

Учімося у інших використовувати ці знання при створенні власних методів, ідей, думок. Однак сьогодні ми ще стикаємося з тим, що учні, студенти списують чи пропонують списати комусь. Студенти, наприклад, часто просто копіюють реферати, або будь яку роботу з Інтернету і видають за свою. Але ж потрібно розвиватися, отримувати нові знання, розвивати власні навички та вміння. Тоді виникає питання, а навіщо? Як на мене, тому що, можна, у майбутньому, стати успішним студентом, не порушуючи академічної цілісності, а потім легко знайти хорошу роботу, також здобути якісь власні знання і

розвинути свої здібності. Проте, не так просто та легко навчитися і дотримуватися доброчесності відразу. Необхідно ознайомитися вчителям шкіл, щоб вони у свою чергу навчали академічної доброчесності учнів, адже це не так давно стало актуальним у нашій країні. Так само, я вважаю, повинні існувати тренінги з академічної доброчесності і для учнів, або онлайн-курси. Це не проста справа, але враховуючи швидкий розвиток різних наукових галузей – важлива.

Найбільша спокуса для людей у тому, що так витрачається менше часу на роботу. Особливо діти прагнуть швидко й очікувано досягти результатів. З цією метою вони з більш мотивованими учнями, або ж студентами, часто звертаються до Інтернету, ГДЗ, батьків, щоб спробувати показати своє бажання отримати кращі оцінки або здобути гарних результатів.

На мою думку, батьки також відіграють ключову роль у виконанні принципів академічної цілісності. Якщо вони, наприклад, купують дітям ГДЗ, або ж самі виконують домашні завдання, то надають поганий приклад на майбутнє. Як на мене, то треба розмовляти із своїми дітьми, говорити, що брати чуже – недобре. І таким чином, учні із дитинства вчитимуться дотримуватися академічної доброчесності і надалі їм буде легше в будь-яких проявах.

У школі також закладається ця система. Наприклад, коли учитель хвалить за те, що учень виконав самостійно, а не тому що, це зроблено гарно, але не школярем. Власна робота все ж цінніша, бо Ви так навчаєтеся у процесі, хай і не прекрасна, але набагато краще, ніж просто списана. Тому, я б сказала, що академічна доброчесність - це чесний та відповідальний підхід як до освітньої, так і до наукової діяльності. Це група моральних принципів та правил юридичного визначення. Ним повинні керуватися учасники навчального процесу під час навчання, викладання та наукової діяльності, щоб забезпечити досягнення довіри до результатів навчання та творчих досягнень. Таким чином, якщо і хочете використовувати чиясь роботу, то посилайтеся на джерела інформації у разі використання ідеї, тверджень, відомостей, розробки.

Підсумовуючи, хочу наголосити, що академічна доброчесність, чесне здобуття якісної освіти – це гарна система до успіху нашої країни, а молоді все

ж треба старатися іти на зустріч змінам, уміти висловлювати власну думку, розробляти власні ідеї, розробки. Здобуваючи освіту та будуючи кар'єру, покладайтеся на власні сили та будьте передусім чесними самі із собою.

Людмила Кравченко
КЗ СОР «Лебединський фаховий медичний коледж
імені професора М.І. Ситенка»

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати

Доброчесність у навчанні є однією із провідних якостей академічної етики. Вона вимагає від студентів дотримуватись правил та норм, пов'язаних з навчанням, та вести себе чесно і порядно в умовах освітнього середовища.

Передусім доброчесність ставить вимогу до студентів дотримуватись правил академічної чесності, зокрема не копіювати чужі роботи або використовувати сторонні джерела без належного вказування. Це означає, що студенти мають використовувати свій власний інтелект, щоб створювати оригінальні роботи.

Крім того, доброчесність у навчанні передбачає дотримання правил, пов'язаних зі здачею іспитів та виконанням домашніх завдань. Наприклад, студенти повинні завжди ретельно читати та розуміти вимоги завдань, щоб уникнути будь-яких непорозумінь та помилок. Вони усвідомлюють, що виконувати завдання потрібно вчасно та з уважністю, щоб забезпечити собі максимальні бали.

Не менш важливою ознакою доброчесності у навчанні є порядність та привітність у стосунках з викладачами та іншими здобувачами освіти. Студенти повинні поважати права інших учасників освітнього процесу, не допускати до себе або інших будь-якого насильства, загрози чи залякування.

Загалом дотримання доброчесності у навчанні є надзвичайно важливим елементом успішного навчання. Воно допомагає студентам розвивати навички самодисципліни та відповідальності, що дуже важливо в будь-якій сфері життя.

До того ж дотримання доброчесності у навчанні сприяє зміцненню відносин довіри між студентами та викладачами, що забезпечує більш ефективний процес навчання та сприяє досягненню кращих результатів. Недотримання доброчесності у навчанні може мати серйозні наслідки для студента.

Наприклад, здобувач освіти може отримати негативні оцінки, бути виключеним з навчального закладу або мати проблеми з отриманням роботи у майбутньому.

Більше того, порушення правил академічної чесності може нашкодити репутації студента, що може вплинути на його професійну кар'єру та подальшу успішність.

Також існує таке поняття, як академічна доброчесність. Вона є надзвичайно важливою як для нас, студентів, так і для кожного окремого автора. Це поняття визначає головні риси поведінки людини, що діють у студентських або учнівських колективах. Головним виявом академічної доброчесності є дотримання правил проведення студентських досліджень, включаючи точність викладення даних та відсутність плагіату. Студенти повинні бути чесними щодо свого матеріалу, визнавати свої помилки та шукати шляхи їх виправлення. Вони також повинні повідомляти про будь-які можливі конфлікти виконавців, які можуть впливати на їхню роботу.

Ще однією важливою особливістю академічної доброчесності є дотримання правил, що стосуються авторських прав. Студенти мають дотримуватися законодавства з авторських прав та інтелектуальної власності та використовувати ці матеріали згідно з встановленими правилами. Виконання цих умов забезпечує відкритість, прозорість та об'єктивність у дослідженнях, а також правильність та надійність отриманих результатів.

Отже, доброчесність є необхідною для успішного навчання та подальшого розвитку студента. Це вимагає від здобувачів освіти високої культури та відповідальності, і в результаті приведе до більш ефективного процесу здобуття освіти, більш якісних результатів та зміцнення довіри між учасниками освітнього процесу.

Аліна Куценко
ДНЗ «Білопільське ВПУ»

Доброчесність у навчанні: дотримуватись, не можна порушувати

Будь вільною людиною, тобто будь сам суддею того, що є правда, а що ні, що є добре, а що зле.

Розум, знання, освіта, доброчесність - це невід'ємні складові успішного суспільства. Українське прислів'я говорить, що птаха красна пір'ям, а людина – знанням, і кожне слово в ньому грає барвою правди, бо справжньою окрасою людини вважають розум і знання. А чи замислювався ти над тим, що все наше життя складається із моментів постійного отримання нових знань. При цьому це можуть бути знання як соціально-побутового характеру – процес навчання у школі чи училищі, так і більш ґрунтовна освіта, як-то навчання в університеті чи взагалі, заняття науковою діяльністю. І кожен обирає собі різновид згідно своїх обов'язків, відчуттів, прагнень та життєвої позиції.

Легко дотримуватися правил, коли за тобою спостерігають інші люди. Складніше це робити, коли тебе ніхто не бачить і є вибір вчинити доброчесно чи ні. Ти обираєш шлях доброчесності. І це про наші внутрішні переконання та цінності, а також про те, що ми свідомо вибираємо шлях, коли ми керуємося правилами або нормами моралі, які встановлено. А чи думав ти про те, що «безвинне» списування в товариша, використання ГДЗ - один із найпоширеніший проявів академічної не доброчесності.

У всіх випадках здобуття знань, необхідною є морально-етична складова людини, яка отримує знання. Ця складова визначає межу і спосіб поведінки, що базується на принципах доброго ставлення до всіх осіб, які залучені до процесу отримання знань, чесності у способі їх отримання, виконанні своїх обов'язків та розпорядженні знаннями. Так, саме розпорядженні, адже знання - це також свого роду мислинневий ресурс. Відтак, якщо врахувати всі вище зазначені складові, ми можемо констатувати таку якість як доброчесність.

Саме доброчесність є надзвичайно широким поняттям, адже необмежена у застосуванні, але разом із тим надзвичайно необхідна як елемент контролю в процесі навчання. Насамперед, особистісної відповідальності, такого собі слова наданого самому собі. Наприклад, під час підготовки до вагомих іспитів, людина повинна проявляти сталість свого характеру у процесі рутинного сприйняття потрібної інформації, забувши при цьому про лінь та твердження «А раптом мені пощастить...». Бо сліпа надія на успіх, цілком може виявитися марною. А ще доброчесність – найбільший ворог корупції, бо людина, яка хоче чесно отримувати знання, ніколи не буде опускатися до рівня надавача зелених папірців. Хоча, тематика доброчесності під час вчинення корупційних дій характерна як для корупціонерів, так і своєрідних «прохачів», більше того, такі дії тягнуть кримінальну відповідальність.

Тому, коли в черговий раз на чашах терезів вашої свідомості буде вибір дотримуватись чи порушувати доброчесність у навчанні, впевнена, ви як свідомий українець чи українка схилитеся до першого і твердо вирішите, що в умовах війни і боротьби нашої країни за виживання майбутнє за правдою.

Попереду - багато викликів, але мета тільки одна - успішна Україна. Запорукою побудови держави нового типу є доброчесність. Наразі дуже важко, але сила волі допомагає долати труднощі. Так і навчання, здавалося б на фоні всеохоплюючих катаклізмів - незначний процес, але пам'ятаємо, що саме маленькі дороги часто приводять до великої Перемоги.

Зроби все можливе від тебе, щоб залишити світ кращим ніж отримав!

Уляна Кушнір
Ліцей №3 міста Могилева-Подільського,
Могилів-Подільської міської ради
Вінницької області

Головна причина плагіату – це прагнення маскувати
власну нездатність до творчості
Франсуа Ла Мот ле Вайс

Морально-етичні норми є важливою складовою гармонійного розвитку суспільства. Немає нічого кращого, аніж справедливо розвиватися у своїй улюбленій сфері, досягати успіхів та бути корисним своїй державі. Без доброчесності не обійтися, адже це основа справедливості.

Важливо навчати учнів самостійності та творчості. Також необхідно, аби кожен міг відстоювати власні освітні кордони. Адже навчатися потрібно не задля хороших оцінок, а для себе.

До порушень академічної доброчесності належать: плагіат; списування; хабарництво; фальсифікація результатів досліджень; необ'єктивне оцінювання; складання іспитів підставними особами.

Що потрібно робити, аби зацікавити молодь в академічній доброчесності? Власний приклад. Молодь повинна бачити продуктивність від докладання зусиль та якості фінального результату. Ми самі маємо творити, як би не було складно. Обираючи певну галузь, потрібно вдосконалюватися та набувати нових навичок.

Раціональне пояснення важливості авторства від дорослих. Щоденна розмова про самодостатність у навчальному процесі – фактор усвідомлення навчальної доброчесності. Варто пояснювати, що допомога однокласникам полягає не у «списуванні», а у вдосконаленні знань, роботі над собою. Не обов'язково знати все, потрібно знати лише найважливіше.

Законодавче закріплення відповідальності щодо порушення академічної доброчесності. Зокрема порушення принципів освітньої чесності, відповідальності, довіри, справедливості, поваги та мужності створюють

законодавчу відповідальність. У ЗУ стверджується, що всі учасники освітнього процесу зобов'язані самостійно виконувати навчальні завдання, завдання поточного та підсумкового контролю результатів навчання, атестації (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей); необхідно створювати посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; потрібно дотримуватися норм законодавства про авторське право і суміжні права; надавати достовірну інформацію про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

Насамкінець хотілося б згадати слова відомої дослідниці Діани Пекорарі: «Плагіат зводиться до крадіжки інтелектуальної власності. Ця модель приховує більше, ніж прояснює. Вона підкріплює той приватизований індивідуалізм, який нормалізує й навіть робить привабливим присвоєння результатів чужої праці. На противагу цій поширеній моделі варто поглибити метафору “крадіжки”, щоб показати справжню шкоду, якої завдає плагіат».

Не забуваймо, що суспільний розвиток починається із нас самих, тому інтелектуальна доброчесність – це апріорі один із шляхів до європейської цивілізації.

Аліна Лавріненко
Роменська загальноосвітня школа І-ІІІ ст. №11
Роменської міської ради Сумської області

Бути чи не бути: як я стала академічно доброчесною

Школа – це важливий етап в житті кожного із нас, у цей період відбувається становлення особистості, її ріст та розвиток. Та чи усі учні були і є доброчесними? Напевно, ні, але для мене доброчесність є невід'ємною частиною навчання.

Доброчесність допомагає отримати максимальну користь і запам'ятати увесь потрібний матеріал. Адже списуючи діти не звертають уваги на потрібні деталі, і частіше за все потім не зможуть пригадати правильних відповідей на запитання. Такі здобувачі освіти не слухають пояснень вчителя, бо покладаються на свої шпаргалки чи смартфони, і потім коли потрібно буде використати знання, вони просто не зможуть матеріал.

З письмових творчих робіт учитель зможе дізнатися, чи реальні здібності учня, а чи це не є есе або твір інших людей, скопійовані з Інтернету. Таким чином, розкривається вся фантазія та знання. Наприклад, пишучи есе, потрібно навести приклади з різних видів мистецтва, і саме тут можна побачити загальний розвиток та уміння дитини.

Порушення доброчесності – це не лише списування, і плагіат, а ще й погана поведінка на уроках. Є такі учні, які під час освітнього процесу завжди говорять між собою, сміються, інколи роблять те, що виходить за рамки вихованості. Наприклад, у минулій моїй школі в класі, де навчалася, було декілька таких людей. Кожного разу вони намагалися всіх розвеселити і зривали урок. Деякі вчителі не витримували і вели їх до директора. А іншим педагогам, які більш суворі, потрібно було лише змінити інтонацію в голосі, і юнаки замовкали. Одна вчителька навіть відмовилася від нашого класу, адже не могла більше терпіти такої неповаги до себе. Ці однокласники завжди дратували інших, бо на кожному уроці не давали зосередитись і запам'ятати потрібний матеріал, тим, хто справді слухав і кому потрібен був цей досвід.

Деякі здобувачі освіти не виконують домашнє завдання, а потім просять списати в однокласників. З цього не вийде нічого гарного, адже вчитель побачить, що роботи виконані абсолютно однаково і поставить обом низьку оцінку. Такі прохання від однокласників я неодноразово чула, але ніколи не даю списувати, адже ціную свою працю та час витрачений на завдання. Завжди просто пояснюю, як робила ту чи іншу вправу, які правила використовувала.

Отже, правильніше поставити кому після слова «дотримуватися»: «Доброчесність у навчанні: дотримуватись, не можна порушувати». Адже, навіть

у Законі України «Про освіту» є окрема стаття, присвячена академічній доброчесності: «Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень». Разом з тим доброчесність у навчанні робить процес комфортнішим, як для учнів, які зможуть показати свої реальні уміння та не забути тему одразу ж після її завершення, які використовуватимуть в подальшому житті набутий у школі досвід, так і для вчителів, які зможуть вірити учням та не боятися поставити оцінку, яка не відповідає рівню знань здобувача освіти. А ще це породжує довіру. Уроки стануть менш напружені і проходитимуть у більш дружньому середовищі.

Дар'я Ларкіна
Запорізька гімназія № 93
Запорізької міської ради
Запорізької області

Майже всі люди на планеті навчаються. Приблизно із шести до сімнадцяти років ми здобуємо освіту в школі, учимо матеріал, формуємо наші думки та висловлюємо їх в усному або в письмовому форматі. Це може бути, наприклад, есе на різні теми.

Завдяки сучасним технологіям дуже багато учнів користуються такою нагодою як списування. Вони думки інших людей, які залишили їх на різних сайтах для того, щоб «полегшити життя» іншим. Це, звичайно, класно, коли ти особливо не морочишся з ідеєю твору, не напружуєшся і все за тебе вже готово, залишається просто переписати. Додається багато вільного часу, який ти можеш витратити на щось більш цікаве та, на твою думку, краще. Які ж можуть бути мінуси у списуванні з інтернету? Все так гарно, швидко, без напружень та помилок у тексті...

Раніше я теж так вважала, могла взяти чужу думку з інтернету, трішки відредагувати її - і все. Але потім я стала помічати, що мені нелегко дається спілкування на деякі теми, не можу сформулювати висловлювання та висловитись грамотно. Мені спало на думку більше писати зі своєї голови. Таким чином, я почала створювати ідею, пишучи твір повністю сама. Згодом уже й зовсім перестала шукати у додаткових джерелах інформацію для своїх есе. Це, дійсно, допомогло мені покращити швидкість у формуванні думок та й узагалі розширити кордони свого мислення. Ось і моя життєва історія, як спробувати бути академічно добросовісним.

Якщо мене питають, як я ставлюсь до академічно недобросовісних людей, я відповім, що нормально. Чому ж так? А навіщо мені погано до них ставитись, коли можна поділитись своїм досвідом та розповісти про можливі наслідки?

А як реагують вчителі на готовий текст із сайтів? Усі вчителі різні, але якщо брати до уваги, як це відбувається у мене в школі, то можу сказати, що деякі викладачі спілкуються з нами на таку тему, розповідають про те, що важливо мати свою думку та враження. Звісно, це теж впливає на сприйняття факту списування. І як же добре, коли врешті вчитель не пише тобі, що, на жаль, есе не твоє, що за це можуть знижувати оцінку за роботу. Бо ти вже свідомо дотримуєшся академічної добросовісності.

Ну що ж, тепер можна підбивати підсумки. Списування дуже затягує, коли ти розумієш, як це економить твій час, твої сили. Мені здається, що це навіть переростає у залежність, коли ти зовсім ніяких думок не можеш сформулювати. Найкращий спосіб цього позбутися - робити невеликі кроки та поступово думати самому. Головне не примушувати себе, а поміркувати над власним лексичним запасом, спробувати написати твір на вільну тему і дати батькам на перевірку, якщо є така можливість. Це буде, скажемо так, тест.

У випадку, якщо результати не влаштують, кожна адекватна та розумна людина зробить для себе висновок. Так буде краще для нас самих. І нехай у наших есе будуть помилки, це нормально! Саме тому ми здобуваємо знання, щоб бути освіченими.

Бути академічно доброчесним - важливо, усвідомлення чого може значно вплинути на наше майбутнє. Треба пам'ятати про це.

Світлана Лелека
Сумський державний університет

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати

Доброчесність проектує високоморальність особистості й засновується на установах справедливості та доброти. Звичайно, що вона є й в освітянському осередку, під назвою академічна доброчесність.

Щодо якостей індивіда, котрі характеризуватимуть його як доброчесного, на мою думку, можна віднести чесність, відповідальність, сміливість. Також така особа має поважати різні точки зору та трепетно ставитись до їх пояснення. Для навчання належним чином кожна людина має в своїх напрацюваннях бути прозорою. Тобто, не лише надавати посилення винятково на перевірені використані дані, але й робити результати тих чи інших досліджень доступними до ознайомлення. Крім цього, особа має бути наділена неабиякою мірою довіри, адже впевненість у власне собі та своїх колегах в аспекті добропорядності є запорукою співпраці та індивідуальної роботи.

Безумовно, варто обґрунтувати, що саме можна зрозуміти в сутності вищезазначених якостей. До чесності можна віднести будь-які діяння, які мають на меті уникнення списування, привласнення роботи іншої особи чи обману. До відповідальності стосується те, на скільки особа розуміє, які наслідки можуть бути від неправомірних власних чи колективних діянь у освітянській роботі й готовність відповідати за них. Стосовно сміливості, то кожен індивід, який

задіяний у навчальній діяльності, зобов'язаний самостійно відстоювати та зміцнювати академічну доброчесність.

Задля досягнення успіхів у навчанні, працевлаштуванні у майбутньому та безпосередньо перспективного життя необхідно принаймні дотримуватись правил академічної доброчесності. Так як академічна доброчесність є дотичною до авторського права, то чинне законодавство України формально закріплює цей осередок суспільних відносин, й відповідно, норм прописаних у ньому необхідно дотримуватись, бо за невиконання чи порушення останніх тягнеться відповідальність. Виходячи з щойно сказаного, кожен має поважати інтелектуальну власність й не зловживати чужими напрацюваннями.

Продовжуючи підняте питання, здобувач освіти має розвивати навичку самостійного виконання роботи. Це може бути індивідуальне завдання або робота в групах, проте в будь-якому випадку, окрім отримання максимальних балів при доброчесній роботі ви зможете набути корисних для вашої спеціальності чи в цілому життя навичок.

Коли здобувач освіти пише власну наукову роботу, він має правильно цитувати й посилатися на джерела, використані в останній. Також належним чином оформлений список використаних джерел відіграє суттєву роль. Дотримання цього принципу є важливим не лише в питанні оцінювання, а й на відгуках про вашу наукову діяльність та якість набутих вмій.

Безперечно, дуже складно зазначити про весь перелік академічно недоброчесних дій, проте матиму на меті окреслити основні положення задля вашого ознайомлення та уникнення покарань більшою чи меншою мірою.

Найпоширенішим є плагіат, адже таку назву отримали дії та діяння, які спрямовані на привласненні інтелектуальної праці чи використання останніх без посилання авторства. Також до академічно недоброчесних відносять зрозумілі за значенням такі дії, як: хабарництво, списування та фальсифікація. Більше того, до їх переліку відносять фабрикацію та самоплагіат. Перше можна охарактеризувати як умовне створення неіснуючих даних або тверджень й

видання їх правильними. Друге, в свою чергу, – як видання власних результатів в якості нових, хоча вони були опубліковані раніше.

Необхідним до вашої уваги є те, що засади академічної доброчесності закріплені не лише в законодавчій базі держави, але й відповідні документи у кожного із закладів вищої освіти окремо. Задля уникнення покарань корисним буде ознайомитися з їх відповідними положеннями. Проте дотримання академічно доброчесних вимог стосується не лише тих, хто навчається. Важливим є дотримання до вимог робітників та викладачів закладу. Від кожного у закладі залежить успішність останнього та місце в рейтингу. Саме тому обов'язком адміністрації відповідного навчального закладу є визначення та застосування покарання.

Щодо здобувачів освіти, то покарання для них несуть доволі суворий характер, й тому їх уникнення – найкраще рішення. Мова йдеться про повторне проходження оцінювання, тобто контрольної роботи, заліку, іспиту чи іншої форми перевірки набутих знань, та про повторно проходження освітньої програми, бо для школи або університету важливим є якісні, а не кількісні здобутки. Також є загроза бути позбавленим академічної стипендії чи певних пільг щодо оплати навчання в закладі. Це можна пояснити тим, що без таких санкцій академічна недоброчесність набуватиме вигляд етичного вчинку із заохоченням, замість такого, як аморальний та несправедливий проступок. Крім цього, найсуворішим покаранням є відрахування, що звичайно не стосується закладу, в якому здобувається загальна освіта.

Отже, доброчесність у навчанні є дуже важливою та її не можна порушувати. Саме вона – одна з найнеобхідніших рис особистості, а більшою мірою безпосередньо у сфері навчання. Дотримання засад академічної доброчесності – запорука якісної освіти, рівної та чесної конкуренції серед одногрупників, що приведе до великих кар'єрних здобутків та широкого багажу знань. Також дотримання вище згадах принципів формує провідні якості в моральному плані та формування високих стандартів поведінки індивіда, що висувається головним критерієм в освіченому суспільстві.

**КЗ СОР «Лебединський фаховий медичний коледж
імені професора М.І.Ситенка»**

Доброчесність у навчанні: дотримуватися не можна порушувати

«Доброчесність у навчанні: дотримуватися, не можна порушувати», – даний вислів описує модель поведінки зразкової людини у навчанні, побутовому житті. Перш за все, чесність – це повага до себе. На мою думку, людина, котра чесна з собою, ніколи не буде порушувати принцип доброчесності. Бути доброчесним означає відстоювати те, у що віриш, що є правильним і найціннішим для тебе. Адже доброчесність – це не тільки про навчання. Основними ознаками добропорядності є вірність, моральність, щирість. У латинській мові є відповідник українського слова «доброчесність» - «intergritas», що означає розсудливість та цілісність.

Доброчесність є невід’ємною частиною у навчанні. З самого початку наукового шляху, потрібно розвивати цю якість у кожного. Це питання стосується як дітей, так і викладачів. У нашому закладі проводяться різні дебати, дискусії, конкурси з питань академічної доброчесності. Адже нам як майбутнім медикам це вкрай важливо. Нині здобувачі освіти змушені навчатися дистанційно. До цього нас призвели обставини: спочатку коронавірус, потім війна. Я вважаю, що вдома складніше дотримуватися принципів доброчесності у навчанні. Нас підштовхують її порушувати різні чинники, але потрібно пам’ятати: доброчесність – повага до себе.

Які є основні приклади академічної недоброчесності? Це плагіат, списування на контролях знань, фабрикація, хабарництво. Кожна людина повинна слідкувати за своєю поведінкою, щоб дотримуватися встановлених принципів. Тому що коли вона користується інтелектуальною власністю іншого, то невпевнена у власних силах, рівню знань. Це показує міру працьовитості кожного. Адже особистість бажає досягати успіху власними силами. У

навчальному закладі дотримування принципів академічної доброчесності контролюють викладачі.

Проявляється це в таких ситуаціях: самостійне виконання навчальних завдань, без заборонених джерел, посилення на джерела у разі використання ідей, досліджень, надавання достовірної інформації про результати власної діяльності. У майбутньому недотримання даних умов може призвести до зниження кваліфікації або взагалі її зникнення. Нам як майбутнім медичним працівникам це вкрай важливо. Від нас, від наших знань залежить людське життя – найвища цінність кожного. Моральна якість та чеснота проявляється у простих вчинках. Ми повинні пам'ятати, що оцінки, одержані нечесним шляхом, чи куплений диплом – це не шлях до успіху. Саме знання є запорукою поступу. Як зазначав Вінстон Черчилль: «Успіх – це вміння рухатись від невдачі до невдачі, не втрачаючи ентузіазму».

Якщо ми не виявлятимемо доброчесності в малих речах, якщо для нас буде можливим виправдовувати плагіат, чи фабрикацію, або «халатно» виконану роботу, то як ми зможемо утримуватися від такого ставлення у сферах, які насправді мають для нас значення, тоді, коли ціна питання – це гроші, або можливість підвищення чи просування, або наш авторитет в очах інших людей чи навіть життя людини?

За словами Маргарет Геффернен, «помилки, допущені людиною, яка має добрі наміри, – це привід не для сорому, а для навчання». Потрібно відповідально ставитися до своїх обов'язків, ефективно розподіляти час на пошук і вивчення матеріалів, необхідних для отримання якісної освіти. Тому важливо дотримуватися принципів академічної доброчесності, щоб гідно довести свої знання, отримати високу кваліфікацію.

Ілля Логвиненко
Лебединський ЗЗО І-ІІІ ст. №7

Доброчесним бути в суспільстві, яке продукує та схвалює приклади недоброчесності, складно, але до цього потрібно прагнути усім своїм єством, тому що наслідки безжальні, а здебільшого не мають можливості виправлення.

Готуючись до уроків, до участі в конкурсах та інтелектуальних змаганнях, я часто чую прохання вчителів, щоб ми дотримувалися академічної доброчесності. А як учні це розуміють? Щоб не списували один в одного, з мережі інтернет чи додаткової літератури. На уроках правознавства цьогоріч я дізнався, що в Законі України «Про освіту» є окрема стаття, присвячена академічній доброчесності, у якій чітко визначено сутність цього поняття.

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

На мою думку, можна користуватися різними джерелами під час написання реферату, статті, виконання завдань, але слід вказувати, звідки ця інформація. Якщо ж ідеться про допомогу батьків чи вчителів, то вважаю, що вони нам допомагають навчатися в тому випадку, якщо стимулюють на нову ідею, корегують, спонукають до саморозвитку та самовдосконалення, демонструють зразок, до якого слід прагнути.

Таким чином, навіть за найменшого наставництва можна досягти успіху. Академічна доброчесність – витончений інструмент, яким не кожному під силу оволодіти, але слід обов'язково намагатися це зробити.

Я завжди раджуся з моїми вчителями щодо виконання творчих робіт, відвідую консультації, прислухаюся до рекомендацій і радю, якщо мене підтримує мій вчитель, підказує, як краще викласти думки. Будемо відверті, бути доброчесними слід вчитися, як дорослим, так і малечі. Звісно, це складно, але іншого шляху немає. Прийшов час. Час змінити суспільство. Переконаний, що академічної доброчесності слід дотримуватися, тому що це говорить про нас самих, про наші чесноти.

Анна Мамонова

**КЗ СОР «Лебединський фаховий медичний коледж
імені професора М.І.Ситенка»**

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати. Останнім часом у моєму оточенні досить часто звучить поняття «академічна доброчесність», що означає самостійне виконання домашніх робіт, тестів, контрольних робіт, проєктів та вказівку на джерело використаної літератури щодо підготовки презентацій, буклетів до занять.

Раніше я і гадки не мала що це таке, а тепер все розумію. Погоджуюся з тим, що потрібно карати тих, хто списує. Але, на жаль, більшість студентів не розуміють масштаби наслідків за недотримання доброчесності. Найгіршим може бути позбавлення стипендії, за яку йде активна боротьба, або виключення з коледжу.

Зараз всі ми хочемо успішно закінчити навчальний рік, а для того, щоб це зробити, переважна більшість здобувачів освіти буде більше уваги приділяти навчанню, а деякі – одержуватимуть гарні оцінки своїми хитрощами, а не знаннями. Звісно, вони намагаються робити це так, щоб ніхто не бачив, але в цей час обманюють самі себе. Адже викладачі побачать усе! Так, бувають випадки, коли на списуванні не спіймали, але не можна вважати, що це правильно. Доброчесність повинна бути у свідомості кожного. Вона не проявляється на публіку, вона проявляється наодинці, тоді, коли ніхто не бачить. Наприклад, проходячи тести вдома з будь-якого навчального предмета, не повинно бути думки про те, що можна знайти відповіді в інтернеті.

Також хочу сказати про іншу категорію академічно недоброчесних – це ті, хто дають списувати. З одного боку, в цьому немає нічого поганого, а з іншого – вони не дають можливості іншим хоча б докласти зусиль для засвоєння навчального матеріалу. У студентів, які мають друзів, що дають списувати, виникає думка: «Нащо мені напружувати мізки, якщо я можу отримати готові

оригінальні правильні відповіді?» По-перше, це неповага до оточуючих, по-друге, недоброчесність, яку ніхто не бачить, але ж вона є в думках.

У моєму коледжі працює рада з питань академічної доброчесності. Я є членом цієї ради, тому бачу ситуацію зсередини та можу об'єктивно оцінювати поведінку здобувачів освіти. Звісно, розумію чому студенти списують, і я це засуджую. Нещодавно ми підписали Декларацію про дотримання академічної доброчесності, тепер кожен має слідувати правилам щодо її дотримання.

Отже, за порушення доброчесності повинні карати. На сьогодні це є досить великою проблемою, бо коли тести списані, викладач не може правильно оцінювати студента, а найбільше обурює те, що здобувачі освіти, які справді навчаються і роблять усе своїми силами, одержують бали нижчі від тих, хто списує. Найголовніше те, що кожен повинен слідувати за собою сам, а особливо тоді, коли ніхто не бачить.

Анастасія Носок
Сумський будівельний коледж

Стаття 42 Закону «Про освіту» визначає, що академічна доброчесність - це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Чи стала академічна доброчесність сьогодні даниною моді? Певна, сьогодні вона зробилася як ніколи актуальною через реалії нашого життя, але не модною, адже більшість наших співгромадян, на мій погляд, зневажають її як рушій прогресу та вимогу до навчання й наукової діяльності.

Дистанційна освіта, на жаль, не сприяє вияву академічної доброчесності серед учнів та студентів. Списування, користування певними сайтами – численними є фактичний обман і прояви недоброчесності.

Допоміжними джерелами замість творчого польоту думки та наполегливого використання знань користуються абсолютно всі. Деякі ресурси мережі Інтернет – яскравий зразок академічної недоброчесності, адже кілька покликань, що браузер видає як результат пошуку певної теми, містять ту саму інформацію. Автор і компілятори нікому не відомі і не цікаві.

Нині більшість учнів навчається заради гарних оцінок та схвалення батьків, не розуміючи важливість дотримання академічної доброчесності.

Одурюючи викладачів, вони обманюють самих себе, адже процес отримання знань фактично стає без результативним, а формально його підсумок виглядає пристойно для дитини, батьків, учителя, класного керівника. Оцінка фактично часто є фікцією, а не відображенням рівня знань дитини. Деяким учителям байдуже, що дитина насправді знає і вміє – аби роботи були здані та надіслані вчасно. Це також прояв академічної недоброчесності. Батьки учнів, задоволені їхніми оцінками при навчанні онлайн, - наївні спостерігачі результатів оціненого результату вияву академічної недоброчесності з боку їхніх дітей. Викладачі збиваються з ніг, вигадуючи такі завдання, які б не дозволили учням десь списати з Інтернету.

Етична проблема порушення академічної доброчесності учнями та студентами очевидна: вони вчаться обманювати, викручуватися за допомогою брехні. Діти брешуть, щоб уникнути негативного результату і покарання з боку дорослих та щоб досягти гарного результату. Брехня має ефект снігової кулі: діти забріхуються й звикають жити брехнею. Це перекидається на усі сфери їхнього життя, псує стосунки з дорослими та однолітками, мінімізує їхній прогрес в усіх галузях, гальмує вироблення навичок дорослої людини. Навчання сьогодні здебільшого, на мій погляд, стає низкою випадків обману викладача з метою отримання гарних оцінок для батьків. Прогрес студента при цьому відсутній, а час і ресурси витрачені.

Це прикро. Суцільна павутина брехні, у якій заплуталися тисячі людей, а зовні у вигляді оцінок це виглядає «красиво». Починаючись у навчанні, обман проникає в інші сфери життя підлітків, а це руйнує особистість.

Читаючи інколи уривки наукових робіт на якусь тему, я розумію, що вони містять списані з праць інших людей думки. Певна, існують перевірки на списане, та нікому не вигідно це, адже тоді доведеться багато «наукових» робіт визнати фальсифікацією, а це призведе до позбавлення людей дипломів та наукових звань, а це не вигідно, по-перше, самим цим псевдонауковцям і є дискредитацією нашої вищої освіти. Цей плагіат дав комусь змогу посісти посади, здобути наукові звання. Певна, багато робіт названі науковими в Україні незаслужено, особливо не з прикладних, а з дисциплін суспільного та гуманітарного циклів.

Реальна, працююча академічна доброчесність, відповідно, дозволяє системі освіти залишатися ефективною та надавати справжні знання та уміння. Навчання – це насамперед саморозвиток. Доброчесність при здобутті освіти гарантує таку ж поведінку людини в інших сферах життя. Вона сприяє розвитку відповідальності, креативності та старанності; дозволяє генерувати нові ідеї, вчить поважати роботу інших. Ці якості є важливими для подальшої трудової діяльності людини.

Системне недотримання та порушення академічної доброчесності може мати лише негативні наслідки, аж до глобальних, а саме: призвести до дискредитації освіти, відсутності інтелектуальної аури нації, гальмування розвитку нашої країни та втрату її іміджу на міжнародній арені. Науковий потенціал країни знеціниться, дипломи про освіту втратять свою значущість і в Україні, і за кордоном. Рівень життя знизиться через складність влаштування на гарну роботу та нестачу кваліфікованих (а не просто дипломованих) спеціалістів у різних сферах діяльності.

Отже, академічна доброчесність є дуже актуальною та важливою. Мрію, щоб вона на сьогодні стала ще й модною та була визнаною серед українців необхідністю, тому що впливає на особистісне зростання людини, забезпечує її майбутнє та майбутнє держави. Я - за прогрес і чесність.

Тая Петровська
Сумський будівельний коледж

Академічна доброчесність - це поняття, яке описує етичні принципи та стандарти поведінки, які вимагаються в академічному середовищі. Це питання стає все більш актуальним у сучасному світі, хоча вже за визначенням апріорі повинно бути вимогою до будь-якої наукової роботи.

Деякі люди стверджують, що академічна доброчесність є даниною моді. Вони вважають, що набір правил та принципів, яких необхідно дотримуватися в академічному середовищі, є занадто складним, прискіпливим, деталізованим та непотрібним багато в чому, і що це перешкоджає розвитку науки та досліджень. Також це просто заважає видавати чужі думки за свої й створювати видимість науковості з різною метою: здобуття наукових ступенів, участі в конференціях тощо. Однак я переконана, що академічна доброчесність була, є і буде завжди вкрай необхідною для забезпечення довіри до науки та академічної роботи. Це мода на чесність і одночасно складова частина того, що дозволяє науці функціонувати як надійному джерелу знань та даних та дає змогу прогресу, а не використання чужого й фактично відсутності поступу.

Існує деяка критика щодо складності та деталізованості набору правил та принципів, які необхідно дотримуватися в академічному середовищі. Однак, виконання цих правил та принципів є важливою складовою забезпечення наукової об'єктивності та відповідальності. Такі правила, як, наприклад, етичні принципи дослідження людьми, конфіденційність даних, дотримання правил авторського права та інші, не тільки забезпечують відповідальну поведінку науковців, але також захищають права та інтереси учасників дослідження та інших зацікавлених сторін.

Дотримання академічної доброчесності гарантує, що наукові результати є правдивими та об'єктивними. Вона забезпечує, що науковці поведуться етично під час проведення досліджень та публікації результатів.

Вона також забезпечує, що студенти та науковці можуть довіряти один одному та співпрацювати в питаннях дослідження.

Недотримання академічної доброчесності може призвести до серйозних наслідків. Це може включати погіршення репутації науковця, виключення з академічного середовища або навіть правові наслідки. Це підтверджує існування Міжнародного центру академічної доброчесності, який у своїх засадничих цінностей визначає чесність, справедливість та повагу, кодекс етики Гарвардського коледжу, який зобов'язує навчатися доброчесно, дотримуватись стандартів, закон України «Про освіту» на тему академічної доброчесності та ще багато інших джерел.

Крім того, дотримання академічної доброчесності сприяє збереженню довіри громадськості до наукових інституцій та експертів, які проводять дослідження. Це дозволяє забезпечити надійну основу для прийняття важливих рішень у сфері науки, медицини, технологій та інших галузей. У світі, де зростає кількість фейкової інформації та недостовірних досліджень, академічна доброчесність дозволяє забезпечити надійну основу для прийняття важливих рішень у сфері науки, медицини, технологій та інших галузей.

Отже, дотримання академічної доброчесності є важливим елементом забезпечення якості та правдивості інформації, що надходить до громадськості, забезпечення конкурентоспроможності та престижності академічних установ та дослідників та забезпечення етичних стандартів у наукових дослідженнях. Щодо етичного компоненту, академічна доброчесність настільки ж модна, як і порядність, чесність, щирість, благородство, сумління й пов'язана для мене з поняттям «честь людини».

Хочеться вірити, що всі ці поняття в моді сьогодні, хоч життя часто спростовує цю думку.

Юлія Плужник

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

Моя академічна доброчесність

У свої неповні 51 рік я одночасно і студент I курсу магістратури, і вчитель зарубіжної літератури з тридцятилітнім стажем. Тому про академічну доброчесність знаю із власного досвіду і хочу з вами поділитися своїми міркуваннями. А саме: що для мене означає це поняття і чи дотримуюся я його?

Чи вчу своїх учнів академічної культури і чи вимагаю від них дотримуватися усіх норм і правил? За Законом України «Про освіту» академічна доброчесність – це «сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень». А що ж насправді, в реальному житті? Чи є я, як учитель і як студент, академічно доброчесним громадянином? Чи виховую чесність, довіру, справедливість, відповідальність у своїх учнів? Чи можу з упевненістю сказати, що всі учасники освітнього процесу академічно доброчесні? На жаль, ні!

Пригадую свої шкільні роки, а це кінець вісімдесятих ХХ століття: про вищезазначену етичну норму тоді ніхто й не чув. Але особисто я, завдячуючи родинному вихованню, мудрим і досвідченим педагогам, усвідомлювала, що вчуся для свого майбутнього і ні про які списування і хитрощі й мови не могло бути. Та й списувати в той час не було звідки, бо ГДЗ та Інтернет з'явилися значно пізніше. Розраховували тільки на свої знання та вміння. Тому й змогла закінчити школу з відзнакою, вступити до омріяного педагогічного інституту, стати вчителем і не розчаруватися в обраній професії.

Саме тому вирішила здобути ще одну вищу освіту, вступивши до магістратури, досконало опанувати рідну українську мову.

Наразі я працюю в загальноосвітній школі, викладаю зарубіжну літературу. На кожному уроці ставлю за мету сформувати в учнях найкращі людські якості: любов, доброту, милосердя, емпатію, щирість, чесність, відповідальність та інші. Більшість цих чеснот певною мірою і є складниками академічної доброчесності. Як учитель, намагаюся бездоганно готуватися до

кожного уроку, не запізнюватися на заняття, виконувати усі свої обіцянки, вчасно і добросовісно виконувати заплановані справи, бути активною і цілеспрямованою, постійно підвищувати свій рівень знань, бути об'єктивною та вимогливою. Адже ми, дорослі, повинні бути прикладом для наших дітей у дотриманні норм і правил не тільки в освітньому процесі, а і в повсякденному житті.

Натомість, щодня я спостерігаю прояви порушення академічної доброчесності моїми учнями: списані домашні роботи, привласнені презентації, скопійовані з інтернету твори, виконані колективно тести. Для дітей і їх батьків, в переважній більшості, головними є оцінки, які вони отримують, а не знання і вміння, якими вони потім скористаються. На превеликий жаль, погіршення ситуації з академічною доброчесністю спостерігається з переходом освітнього процесу на дистанційні форми навчання.

Так, ми опанували різні технології та інструменти, розробили цикли дистанційних уроків, створили відеопрезентації, віртуозно володіємо цікавими застосунками, але результати ЗНО, починаючи з 2019 року, Міжнародного дослідження якості знань PISA-2018 свідчать про погіршення рівня знань учасників. Бо школярі хитрують, вимикаючи камеру, створюють ілюзію присутності на уроці, не приєднуються до відеозустрічей, пояснюючи це проблемами з інтернетом, не виконують елементарних завдань, не вчать напам'ять, не читають.

З одного боку, ми, вчителі, повинні з розумінням поставитися до цих проблем, зрозуміти і підтримати дитину в умовах підвищеної тривожності, а з іншого, у наших учнів сформувалася за ці роки тенденція до ігнорування процесу навчання. 20% школярів, за моїми спостереженнями, свідомо реалізують своє право на навчання і мають гарні результати. Решта ж втрачають можливість стати успішним та конкурентноспроможним фахівцем у майбутньому.

Прикро, що батьки з цим теж погоджуються. А звичка безвідповідально відноситися до виконання завдань у школі поступово переходить у норму навчання і в студентські роки, а потім і в професійну діяльність. Тому й маємо

такі результати. А чи матимете ви бажання, щоб вас прооперував непрофесійний хірург, чи підніметеся на борт літака, змайстрованого некомпетентним інженером, чи завітаєте на філіжанку кави, звареної недоброчесним поваром-кулінаром. Мабуть, що ні.

Лише тоді, коли кожен із нас зрозуміє, що академічна доброчесність – це не пафосні слова, а елементарна культура поведінки, коли кожен почне неухильно дотримуватися її правил і норм, а це зовсім не складно, коли кожен почне із себе і поступово викоринюватиме у собі лінь, безвідповідальність, байдужість, хитрість, нечесність, усе почне змінюватися на краще. Адже, навчання – це самовдосконалення. Нумо ж вдосконалювати себе!

Дмитро Пешков

Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»

Академічна доброчесність: данина моді чи життєва необхідність

Як не дивно – з головою поринув у тему: рука звично потягнулася до смартфона за інформацією, а мої думки «дятлами застукотіли у тіснуватій квартирі мозку». Чомусь згадав фільм Люка Бессона «П'ятий елемент», де головна героїня за лічені хвилини осягнула тисячолітні знання людської цивілізації. Вголос ще раз повторив – «Академічна доброчесність». Мій не вельми багатий досвід учня та студента потребував елементарного – знань з цієї теми. Звернувся до Закону України «Про освіту», ухваленому в 2017 році.

Згідно з пунктом 1 статті 42 Закону України «Про освіту» 1, академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень [1]. Очікуване запитання: що таке академічна доброчесність? Це – сукупність

порушень принципів етики, які окреслені Законом, правила, якими мають послуговуватимуться усі учасники освітнього процесу...

Тепер згадалася моя школа та роки проведені там. Бачу себе за першою партою, коли з важким серцем шукав відповіді то на стелі, то по кутках класу. Рятівна пігулка допомогла – списав! Хтось вирішив завдання, я ж в нього гордо списав. Ще й докоряв однокласнику що у списаний варіант закралася помилка.

Мовляв: «Будь уважнішим! Професор!!». До списування додалися: його величність плагіат і фальшування. У цьому свою основну роль відіграв інтернет. Дуже вже легко зазнати спокуси, на чуже та присвоїти чийсь думки, ідеї собі.

На якомусь етапі стало соромно: де ж я сам? Пробую знайти свій шлях, ставши чесним із самим собою, а ще відповідальним. Тому не хочу під час навчання в університеті зіштовхнутись з необ'єктивним оцінюванням знань. Це породжує нехіть і байдужість до навчального процесу, чи взагалі його нівелює.

Наразі вчуся самостійності в усьому. Насамперед у навчанні. Як саме? Сумлінно відвідую заняття! Виконую самостійно письмові роботи та вчасно їх складаю, навчаюсь працювати не лише в інтернеті, а й з підручниками, газетами, спеціалізованими виданнями. Скажете, що я старомодний? Можливо, але цей процес мене надихає, дає поживу для розуму та роздумів. В основі будь-якого процесу, дії є любов. Любов, наполегливість і повага до самого себе, – звідси любов і повага до всього суцього навколо.

Якщо немає шани до своєї професії, наприклад, в учителя, то він видає занудний, вивчений раз і назавжди текст уроку, де немає нічого нового, ніяких цікавинок. Яким буде результат такого навчання? Учитель відбубонів урок, учень ледь дочекався дзвінка. «Знань – нуль цілих, нуль десятих», – так говорив мій учитель фізики. А на уроках, на запитання «хто буде (хоче) відповідати?» – учитель ніяково констатує: «Ліс рук!»

Отже, академічна доброчесність навчального процесу у школі, чи у ЗВО – це: любов до обраної професії; взаємна повага між тим, хто навчає та тим, хто вчиться; чесність перед самим собою насамперед і перед іншими; відкритість до нового, прогресивного, нестандартного; моральна відповідальність за процес,

адже освіта є гарним підґрунтям для розвитку інтелектуального, духовного, фізичного і культурного формування особистості, її діяльності у соціумі, сприяння економічного добробуту, який є запорукою розвитку українців сьогодні, які мають спільні цінності, культуру та державу.

А це і є метою освіти! І академічна доброчесність є одним із базових принципів освітньої діяльності школи, ЗВО щодо якості освітніх послуг школярам чи студентам. Я вважаю, що академічна доброчесність є дієвим інструментом глибокого очищення освіти на усіх рівнях від хабарництва, корупції, порушення авторських прав, плагіату, фабрикування та обману.

Академічна доброчесність формує не лише якість освіти, а й виховує сучасну молоду еліту. Саме тому цінності, закладені під час навчання в університеті, є «секретом успіху» у суспільстві.

Повністю згоден, що викладачі насамперед повинні бути прикладом для студентів. Їхня академічна культура, прозоре викладання, мужність у захисті власних позицій, сміливість чесно визнавати свої помилки та не посягати на чужі ідеї і думки. Що в сучасному світі зробити геть не просто. Але якщо полюбити себе і прийняти себе, з повагою ставитися до себе насамперед, то тоді можна говорити про доброчесність до інших. Ти просто випромінюєш це з середини, а люди відчують це, як аромат добра та чесності! Отже все починається з себе!

Академічна доброчесність – це життєва необхідність!

Так, це неймовірно цікавий, важкий і довгий шлях трансформації світогляду, як студента, так і викладача. Самостійність і незалежність особистості, свобода слова і творчості, ерудиція, плюс наукові знання, прагнення до самовдосконалення, додайте особистісні якості: гуманізм, толерантність, тактовність, справедливість, доброта... А ще, маючи право отримувати інформацію з різних джерел, свободу викладання і обговорення, маємо обов'язок поважати свободу інших людей, – це і є дотримання академічної доброчесності.

Сьогодні у вищій освіти України принципи академічної доброчесності або трактують як щось абстрактне, модне, трендове, про що часто згадують і обговорюють, але не застосовують, або, як певне табу, яка не дозволяє студентам

і викладачам послуговуватися чужими думками, демонструючи їх, як власні інтенції, бо таке масове явище повинно бути врегульовано законом, як неправомірне.

Таке розуміння проблем занадто вузьке, оскільки суть її вирішення, насамперед, у світоглядно ціннісній площині. Принципи академічної доброчесності, і все що впливає з неї, потрібно якомога ширше обговорювати й у колі учнівства, студентства та педагогічно-викладацького співтовариства.

Популяризувати академічну доброчесність потрібно зі школи насамперед.

Використані джерела

1. Закон України «Про освіту». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19/page#Text> (дата звернення: 01.05.2023 р.).

Марія Прокопенко
Сумський державний педагогічний університет
імені А. С. Макаренка

Академічна доброчесність глибоко вкорінена в українську педагогіку.

Переконана, що роль академічної доброчесності в житті кожного освітянина посідає важливе місце: з одного боку, вона допомагає формувати в людині особистість, яка має свої ціннісні орієнтири та етичні установки, а з іншого – допомагає пізнати щось нове, сприяє утворенню наукової культури.

Якщо говорити про порушення академічної доброчесності, то це явище, на жаль, популярне в освіті XXI століття. До найпоширеніших прикладів порушення можна віднести академічний плагіат, списування, хабарництво, фальсифікація результатів досліджень, необ'єктивне оцінювання, здавання іспитів підставними особами. Тобто порушення можуть бути як і з боку учня/студента, так і з боку вчителя/викладача. Причини порушення академічної

доброчесності різноманітні: від відсутності мотивації до навчання (стосується учня/студента) та незрозумілих вимог до написання робіт (стосується вчителя/викладача) до вразливих процедур оцінювання та неусвідомленої значимості набутих знань (учнем/студентом).

На основі вищезазначених причин, можу стверджувати, що зі сторони учнів/студентів порушення академічної доброчесності вирізняється невмотивованістю, відсутністю цінностей, які закладаються під час навчання, перенавантаженістю учня/студента, навіть емоційним вигоранням. Здобувачі освіти, таким чином, шукають легкі шляхи до виконання завдання, гарних оцінок. Учні/студенти забувають про те, що керуватися правилами академічної доброчесності важливо і потрібно, адже саме вони формують старанність та самостійність у навчанні, відповідальність за власні вчинки і чесне здобуття освіти, толерування думок інших, гідну та моральну поведінку під час навчального процесу.

Згадую один випадок зі свого шкільного життя. Кілька років тому, коли ще я навчалася в школі, в моєму класі з'явився новий учень. Це була дівчинка, яка дуже добре вчилася в минулій школі, була відмінницею, переможницею олімпіад та конкурсів. Але чомусь її мотивованість до навчання зникла, дівчинка була сумною і неактивною під час уроків. Під час написання контрольного есе вона не керувалася академічною доброчесністю, а вчитель після перевірки робіт виявив порушення дівчинки – списування.

Учитель занепокоївся, вирішив дізнатися причину таких змін. Він поговорив з дівчинкою, була проведена година спілкування з психологічною службою. Виявилось, що дівчинка була емоційно виснажена та перенавантажена. Звичайно, після виявлення причини були проведені заняття, які на меті мали покращити емоційний фон здобувачів освіти, зокрема цієї дівчинки. Але вирішенням проблеми з списуванням стало те, що в нашій школі запровадили тиждень академічної доброчесності: нам розповіли про її принципи та основні тези, про порушення та наслідки, про те, чому так важлива академічна доброчесність під час навчального процесу.

Хочу зазначити, що в сучасному онлайн-просторі дуже багато онлайн-курсів з медіаграмотності, академічної доброчесності, інформаційної гігієни під час війни, основ інформаційної безпеки, як уникнути дезінформації. Я вважаю, що одне з правильних рішень уникнення порушень академічної доброчесності в навчально-виховному процесі – це запровадження в освітніх закладах уроків академічної доброчесності. Саме вони допоможуть усім учасникам освітнього процесу забезпечити довіру до результатів навчання, передбачити здобуття власних знань і розвиток власних здібностей.

Отже, порушення академічної доброчесності, на жаль, актуальні, але освітянину, який хоче бути не лише чесним та відповідальним у освітньому середовищі, а й гідним громадянином держави, потрібно керуватися саме принципами та правилами академічної доброчесності. Адже вона базується на гідності, сміливості, довірі, справедливості, повазі. Потрібно вміти сказати собі «ні», коли є можливість списати або ж будь-яким способом порушити академічну доброчесність. Це стосується не тільки здобувачів, а й учителів/викладачів.

Будьмо академічно доброчесними! Зробімо себе та країну кращою!

Валерія Пугач

Роменська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 5

Роменської міської ради

Сумської області

Доброчесність у навчанні: дотримуватись не можна порушувати

Що для нас школа? Яке місце вона займає у житті людини? Спершу все здається дуже простим: школа - це заклад, де ми здобуємо загальну середню освіту та маємо певну частку дозвілля у вигляді спілкування з однокласниками та подібної діяльності, яка приносить внутрішнє задоволення.

Узагалі, шкільне виховання досить часто піддається критиці, і таке собі невдоволення висловлюють як прямі учасники освітнього процесу, так і опосередковані. Незважаючи на всі недоліки системи, я б хотіла, аби ми не звинувачували когось, а мали сміливість узяти відповідальність на себе.

Отож, говоримо про академічну доброчесність, без якої навчальний процес, по суті, є неможливим. Мабуть, кожен пам'ятає правила поведінки в школі під час уроків та перерв ще з молодших класів. Так, у наші юні голови вкладали основи доброчесності в навчанні. Начебто із цим все зрозуміло, але що робити, коли ціла нація опиняється в кризовій ситуації, де має боротися за своє життя? Чи є тут місце таким чеснотам, як справедливість та повага один до одного? Війна сколихнула усю країну, і вона ніколи не повернеться на початкову стадію, бо змінилося наше світосприйняття. Напевно, будь-який свідомий громадянин України переглянув цінності, пріоритети і став більш доброчесним у своїх сферах впливу та розвитку.

Варто додати, що взаємини вчителів та учнів завжди є актуальною темою, адже на її підґрунті виникає безліч як дрібних суперечок, так і масштабних конфліктів. Одна соціальна група принижує іншу, та у свою чергу відповідає їй взаємністю. На щастя, за одинадцять років школи я, власне, не була учасницею таких подій, проте багато разів зустрічалася з подібним контентом у медіапросторі.

Мені шкода... Шкода тих дітей, чиї батьки передусім намагаються виростити майбутніх нардепів чи міністрів, але точно не людей з добрим серцем та відкритою душею. Мені також прикро, що деякі вчителі не розуміють основну задачу їхнього перебування на роботі, а мають на меті самоствердитися за рахунок школярів, які ще не можуть повною мірою відстояти свої права. Однак, я думаю, не все ще втрачено, є інша сторона медалі: доброчесні вчителі, що завжди готові простягнути руку допомоги, пояснити незрозумілий матеріал та відповідальні учні, що не порушують авторського права та сумлінно працюють на результат. Людство повинно усвідомити, що варто почати з власного, адже змінюючи себе, ми змінюємо світ.

І хоча певна частина соціуму вважає, що шкільні знання нам ніколи не знадобляться, я гадаю: потрібно мислити глибше. Кожен шкільний предмет так чи інакше впливає на дитину, розвиває її. Дійсно, формули скороченого множення та тригонометричні нерівності навряд чи допоможуть нам заплатити за комунальні послуги або відкрити свій бізнес, але чи все так однозначно?

Зовсім ні, всі ці, на перший погляд, нудні речі тренують нашу пам'ять, формують уміння критично мислити, аналізувати отриману інформацію та швидко приймати рішення. Тому я закликаю всіх бути небайдужими, соціально активними та добродесними в навчанні, адже не дарма народна мудрість оповідає: «Пташка красна своїм пір'ям, а людина – знанням».

Отже, як би складно не було навіть в умовах війни, страшної, розпочатої не нами, тої, що принесла стільки болю, страждань, стала апогеєм сучасного лихоліття, ми мусимо стояти до кінця. Академічна добродесність має право на існування, але пам'ятайте, що ключовим аспектом цієї складної є мораль. А вона у кожної людини своя... Говорячи про себе, я обираю дотримуватися, але також допускаю можливість зробити виняток з правил, як у вищезазначеному прикладі.

Альона Романченко
Сумський державний педагогічний
університет імені А. С. Макаренка

Добродесне навчання починається з тебе!

Я впевнена в тому, що кожному з вас доводилося відчувати прояви академічної недобродесності. Це могло трапитися з вами в школі, коли ваш однокласник чи однокласниця списували у вас контрольні роботи або ви в них.

Чи коли вчитель оцінив краще твір, який був списаний вашим товаришем інтернету. Трапляється так, що учні або студенти порушують кодекси академічної добродесності для того, щоб отримати хорошу оцінку. В такому разі навчання в класі або в групі перетворюється на марафон за найкращими

оцінками, і діти та студенти забувають про справжню мету навчання. Сутність навчання полягає в тому, щоб ми були освіченими, розумними, різносторонніми, духовно збагаченими, і сформували власний світогляд. Як говорив Василь Стус у листі до сина: «освіта потрібна людині не для іспиту і вступу до технікуму, а для неї самої».

У процесі здобуття освіти важливо бути чесним із собою. Не треба намагатися здатися кращим, розумнішим, списавши роботу в друга або в інтернеті. Це вам взагалі нічого не дасть, ви не здобудете жодних потрібних вам для подальшого життя вмій та навичок, не розвине свою фантазії та креативність, які, повірте мені, знадобляться вам, якщо ви дійсно бажаєте досягти успіху в житті.

Якщо ви хочете кращу оцінку, але розумієте, що не вдавшись до хитрощів і маніпуляцій ви її не отримаєте, тоді найкраще, що ви можете зробити це працювати над собою. Адже якщо ви хочете обманути це говорить про те, що ви й самі розумієте свої слабкі сторони в навчанні, тож над ними треба працювати. Варто буде докласти чимало зусиль, старань, наполегливості для того, щоб досягти бажаного результату, але повірте воно того варте. Адже коли ви чесні з собою, і працюєте на результат для себе, вам це приносить радість від ваших успіхів. Ви будете відчувати в собі внутрішню силу і впевненість, це мотивуватиме вас досягати більшого.

Навчання повинно бути добросовісним. Ви ж здобуваєте освіту для себе. І хочете бути крутим спеціалістом в своїй справі, а досягнути цього ви зможете лише, якщо будете навчатися, не порушуючи академічної доброчесності. Всі ваші досягнення в навчанні неабияк впливають на вашу подальшу кар'єру. Бали не повинні бути головним мотиватором. До них треба ставитися як до формальності. Навчання це інвестиція в майбутнє. Тобто знання, які дає університет треба черпати по максимуму. Адже саме під час навчання ви отримуєте найцінніше — знання, які потім будуть неабияк допомагати вам в професійному житті. Порушуючи академічну доброчесність ви забираєте в себе можливість стати кращими, розумнішими, досвідченішими. Якщо ви чогось не

доотримаєте в університеті через свою недобросовісність потім на вас це негативно вплине тому, що в роботі вміння та навички, які ви не розвинули будуть тормозити ваш професійний розвиток. Вам може здатися, що я перебільшую, але ніяк ні, адже навчання і робота тісно взаємопов'язані між собою.

Уявіть собі, яка катастрофа буде для нашої системи освіти, якщо кожен буде красти чужі ідеї, наукові роботи, проекти. Наукове життя зупиниться, і це буде страшною інтелектуальною катастрофою. А щоб цього не сталося, кожен з нас повинен докласти максимального зусиль. Тож, щоб освіта нашої країни розвивалася кожен учень, студент, працівник освіти і науки повинен дотримуватися кодексу академічної доброчесності.

Отже, навчайтеся доброчесно тільки так ви розвинете свій професіоналізм як найкраще. Академічна доброчесність починається з вас! Чесність із собою - ось головний секрет у досягненні успіху в навчанні й житті. Знання, отримані в університеті, потрібні для успішної кар'єри. Від вас залежить наскільки якісно ви здобудете освіту.

Богдан Рудика
Сумський державний педагогічний університет
імені А. С. Макаренка

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Усі учасники освітнього процесу чудово знають та розуміють, що таке академічна доброчесність і чому варто її дотримуватися і ні в якому разі не порушувати. До того ж, це така категорія, яка закріплена на законодавчому рівні (ст. 42 Закону України «Про освіту»).

Академічна доброчесність у моєму сприйнятті – це цінності, моральні та етичні, це повага, чесність, справедливість, довіра та відповідальність.

Варто відзначити, що повага повинна стосуватися передусім самої людини, її поваги до себе, до своєї інтелектуальної діяльності, до своїх результатів, адже як людина може поважати себе, якщо вона видає чужі результати за свої? На мою думку, повага до власних думок, власних наукових результатів, це повага до думок інших. Повага до думок інших – це повага до особистих думок. Якщо не буде поваги до результатів роботи інших людей, то, відповідно, і від тих людей не чекай поваги. Усе просто, ефект бумерангу ніхто не відміняв. Отож, повага повинна бути присутньою у всіх сферах людської діяльності, а особливо при дотриманні академічної доброчесності.

Щодо такої важливої цінності, як чесність, то варто зауважити, що це основа для побудові довіри між усіма учасниками освітньої сфери, адже кожна людина повинна бути впевненою у тому, що її робота, її старання, її час буде цінуватися і не буде використаний іншою людиною, адже всі повинні розуміти, що створення чогось нового – це клопітка робота, це частинка життя, витрачена на створення даного результату. Чесність формує довіру, а довіра не може породжувати таке негативне явище як плагіат, видання результатів роботи іншої людини за свої тощо. Окрім цього, чесне функціонування суспільства породжує взаємоповагу.

Справедливість є важливою цінністю, яка повинна функціонувати у суспільстві. Зокрема, і щодо академічної доброчесності. На мою думку, справедливість формується, коли перед людиною постає вибір: виконати самостійно роботу або ж зробити простіше і під своїм іменем представити результат діяльності іншої людини. Однак совісна та чесна людина задумується чи варто це робити, чи буде це справедливо по відношенню до тієї людини, яка створила виконала дану роботу, хіба вона на це заслужила? Звісно, ні.

Довіра є тією категорією між людьми, яку втратити дуже легко. Це стосується як особистого життя, так і навчальної, професійної діяльності. З людиною, яка втратила довіру, яка своїми вчинками показала, що вона нехтує вимогами нормативно-правових актів, правилами академічної доброчесності, ніхто не хоче мати спільних справ, проєктів, і, навіть елементарно спілкуватися.

Адже відразу стає зрозуміло, що довіритись цій людині не можна, адже зроблена тобою робота може бути використана без твого дозволу та ще й з корисливими цілями.

Відповідальність за свої вчинки є важливою цінністю як для суспільства, так і для учасників освітнього процесу. Перед тим, як використати чужі результати, здійснити маніпуляцію щодо роботи іншої людини, впевнений, кожна людина замислиться, які це матиме наслідки, як це негативно вплине на подальшу кар'єру, подальший професійний розвиток, і зрештою, як це вплине на сприйняття мене як професіонала.

На мою думку, не варто ризикувати і запозичувати надбання іншої людини, не варто здійснювати ті вчинки, за які буде соромно, в першу, перед самим собою. Краще вдосконалити свої знання, отримати досвід, витратити більше часу на написання роботи, здійснення дослідження, ніж бути нечесним перед собою, розуміти, що це не твоя заслуга, не твій результат, тому завжди потрібно нести відповідальність спершу перед собою, а потім перед іншими учасниками суспільства.

Отже, академічна доброчесність у моєму сприйнятті – це повага та чесність, справедливість та довіра, відповідальність перед собою, своєю совістю, перед іншими людьми. Такі цінності – основа освітнього процесу.

**Сердюк Катерина Іванівна,
Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка**

Академічна доброчесність – запорука успішного майбутнього України

Нам пощастило жити у часи, коли усе (підручники, навчальну інформацію, художні твори) можна знайти в інтернеті, не виходячи з дому. Інтернет став невід'ємною частиною нашого життя, нашим незамінним помічником. Та з його

появою з'явилися і такі поняття, як «доброчесність», «академічна доброчесність» і «плагіат». Особливо ці поняття є актуальними для здобувачів освіти.

Як відомо, освіта відіграє вагомую роль у розвитку суспільства. Однак позитивні зміни і новації в освіті неможливі без дотримання засад академічної доброчесності. Студенти закладів вищої освіти добре знають, що таке плагіат, як це бути недоброчесним. Знають, але чи борються з такими негативними явищами?! І чи знають про це інші люди? Адже поняття «доброчесність» відноситься не лише до здобувачів освіти, а й до всіх людей загалом: викладача, який необ'єктивно оцінив знання студента, учня, який списав контрольний твір чи переказ, поліцейського, який узяв хабар, водія автобуса, який неввічливо ставився до людей похилого віку чи військового, лікаря, який не надає якісних медичних послуг пацієнтам...

На жаль, у сучасному світі, де все вирішують гроші і зв'язки, доброчесність не є актуальною. Люди будь-що намагаються досягти своєї мети, але їх мало хвилює те, у який спосіб вони її досягнуть. Закономірно, що люди шукають легких шляхів вирішення свої проблем з найменшими витратами зусиль, часу. Студенти й учні не дуже переймаються тим, як підготуватися до уроку і практичного заняття, підготувати проєкт, реферат чи написати гарну курсову роботу. Навіщо ламати голову, якщо можна за кілька хвилин і в декілька кліків знайти усе, що необхідно?

Доброчесність, зокрема й академічна, є дуже важливою для усіх без винятку людей. Адже доброчесність – найбільша цінність, яку не купиш за гроші. Вона повинна бути характерною для кожного свідомого громадянина.

Бути доброчесним означає бути чесним передусім із самим собою. Здобувши щось нечесним шляхом, людина втрачає моральне обличчя, її слова не відповідають вчинкам. Під академічною доброчесністю розуміють етичні норми і правила у закладах освіти. Усі учасники освітнього процесу повинні дотримуватися цих норм і принципів. Адже це і повага до авторського права, готовність відповідати за свої вчинки, сміливість визнати свої помилки і працювати над їх виправленням.

Проблема академічної доброчесності є важливою й завжди актуальною. Бути академічно доброчесним – це не власна репутація і моральне обличчя студента чи викладача, це і репутація закладу освіти. Адже, займаючи певне місце у рейтингу, навчальний заклад бере на себе відповідальність за те, чи одержані студентами бали відповідають їх реальним знанням, вмінням і навичкам.

Насправді бути академічно доброчесним легко. Бути академічно доброчесним – це поважати себе і колег, цінувати свій час і час ваших колег.

Адже навчання – це шлях до саморозвитку і самовдосконалення. Бути чесним, справедливим та відповідальним – ось девіз кожного доброчесного громадянина України.

Від нас залежить, яким буде наше майбутнє. Ми можемо жити у світі ілюзій, обману, нівелювання освіти, некваліфікованих фахівців або докласти зусиль, і зробити крок у світле майбутнє, побудувавши навчальний процес на засадах чесності, об'єктивності, прозорості, інноваційності.

Україні потрібні справжні професіонали, майстри своєї справи, які дійсно своєю наполегливою працею, розумом досягли значних здобутків у житті, і працюватимуть на благо нашої держави, сприяючи розвитку і процвітанні усіх сфер життя українців.

Дар'я Сидоренко,
Комунальний заклад «Прилуцький гуманітарно-педагогічний
фаховий коледж імені Івана Франка»

Плагіат по-москальськи

Плагіат по-москальськи – це проблема не тільки сьогодення. У період повномасштабного вторгнення увага до «москальських крадіжок» загострилася. Явище москальського плагіату полягає в тому, що російські науковці,

журналісти та інші глибоко переконані особи про свій «самобутній народ», використовують результати досліджень та публікації українських та закордонних колег без згоди та вказівки на джерела. Інакше кажучи, грубо привласнюють собі надбання інших народів.

У росії дуже любляють говорити про її самобутність, особливість, відмінність від інших, оригінальність російської культури. Однак, насправді багато чого – від самоназви й державних символів, до таких побутових речей, як самовар і мотрійка – російського там хіба що «лапті й щі», та ще «квазіпатріотизм» і безмірна зверхність. А за показною величчю приховується справжня суть країни-плагіаторки. Можливо вони не розуміють, що це явище є неприйнятним, оскільки порушує права авторів та призводить до порушення наукової етики. Крім того, це може призвести до інформаційної недостовірності та неправильних висновків у наукових дослідженнях.

Те, що росіяни крадуть, – не новина. Крадуть не лише блендери, сковорідки й купони-карбованці, а й присвоюють собі наших науковців і митців, ба навіть історію та народну творчість.

Наприклад, поцуплені українські пісні. У 2016 році український письменник Сергій Жадан звинуватив російського колегу Євгенія Водолазкіна у плагіаті свого твору «Ворошиловград». Водолазкін відповів, що він не копіював Жадана, але визнав, що використовував його ідеї.

Скандальний «кавер» на пісню українського співака Святослава Вакарчука «Не твоя війна» сколихнув Youtube ще в 2018 році. Українці обурені та відверто кепкують з фрази «Веткі калін пакланіліся».

Український композитор і піаніст Андрій Бондаренко зауважив, що мелодія сучасного гімну росії (вона ж мелодія гімну СРСР) схожа на «Епічний фрагмент» українського композитора Миколи Лисенка. За період повномасштабного вторгнення у соцмережах з'явилися фото поштової марки, яка наслідує український символ непохитності та незламності. Окупанти практично повністю скопіювали знамениту ілюстрацію Бориса Гроха з бійцем

Сил оборони, який посилає крейсер Москва за відомим курсом, різниця полягає лише в тому, що замість корабля — американський БПЛА MQ-9 Reaper.

А всі промислові досягнення куплено-сплагійовано на китайському AliExpress. З цих «досягнень» глузує весь цивілізований світ. Викриття та оприлюднення таких речей розвінчується міф про самотність і винятковість москалів, відкриває очі на поширені хибні думки щодо «тисячолітніх російських брендів», що їх росія активно пропагує в усьому світі. Чи справді москальські руки й голови нічого не крали?

Аріна Сіроштан
Запорізька гімназія № 93
Запорізької міської ради
Запорізької області

Академічна доброчесність: для чого це нам потрібно

Академічна доброчесність - це фундаментальний принцип наукового дослідження та навчання, який передбачає високі стандарти чесності, інтелектуальної чесноти та етичної поведінки в академічному середовищі. Вона потребує дотримання правил і норм, таких, як цитування джерел, використання власних слів та виразів, визнання авторства та поважання інтелектуальної власності.

Академічна доброчесність охоплює не лише технічну точність викладу ідей та висновків, а й глибоке розуміння етичних аспектів дослідження. Вона передбачає гласність у звітуванні про отримані результати, ретельний аналіз джерел та відповідне використання власних та чужих ідей. Академічна доброчесність вимагає обережного ставлення до вибору джерел інформації, відповідно їх оцінювання та зазначення точного джерела при цитуванні або використанні даних. Тобто перевірки точності та достовірності інформації, яку ви викладаєте.

Академічна доброчесність також охоплює відповідальне ставлення до співпраці з іншими, викладачами, студентами та іншими учасниками академічної спільноти. А це означає повагу до інтелектуальної праці інших, уникнення плагіату, ретельний аналіз можливих конфліктів інтересів та дотримання етичних норм. Також академічна доброчесність охоплює ставлення людини до критики та вміння сприймати критику.

Академічна доброчесність - це більше, ніж просто виконання правил та норм. Вона відображає внутрішнє переконання дослідника чи учня в унікальності та цінності власної роботи, а також відповідальності за виконання власного проєкту.

Академічна доброчесність - це відображення знань та етичних норм людини.

Таку інформацію розповідають учням учителі. Таку інформацію ми можемо знайти на сторінках книг, Вікіпедії та різноманітних статей. Але от в чому питання: чи думали ви, як самі учні та вчителі ставляться до академічної доброчесності?

Одразу зауважу, що тут лише мій досвід та мої думки.

Почнемо з того, що вчителі досить активно наголошують на дотриманні доброчесності під час виконання самостійних, практичних, контрольних тощо.

Для вчителів це показник знань та засвоєння матеріалу учнями. Кожен учитель «за» академічну доброчесність, бо це допомагає контролювати освітній процес.

Якщо розмірковувати щодо учнів, то думки завжди різняться. Одні вважають, що використовувати чужий матеріал не правильно та це не принесе тобі певні дивіденди у навчанні. Інші ж активно застосовують його майже у кожній роботі, щоб «перевірити» свої знання.

На мою думку, використовувати чужу роботу можна, коли тобі варто знайти додаткову інформацію або дійсно перевірити свої знання. У самих же правилах про академічну доброчесність зазначено, що інші матеріали можуть використовуватись, якщо тільки зазначити автора чи джерело.

Використання інших робіт може допомогти виявити пробіли, неточності та недійсні факти у власній роботі. Але перш ніж використовувати чужий матеріал, варто пам'ятати, що його також писали люди, які також можуть помиляться. Адже краще розраховувати на свої знання. А от за допомогою інших матеріалів тільки доповнювати та перевіряти свою роботу.

Ірина Стрельцова
Сумський державний педагогічний
університет імені А. С. Макаренка

Академічна доброчесність: данина моді чи життєва необхідність?

Вважаю, що академічна доброчесність – це тенденція сучасного світу. Без цього поняття ми вже не можемо уявляти своє життя, адже на кожному кроці нам може зустрітися плагіат, фальсифікація, хабарництво тощо. Поняття академічна доброчесність являє собою сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень. Тож, на мою думку, до цього треба ставитися серйозно.

Я думаю, що академічна доброчесність - це життєва необхідність, бо без неї на сучасному етапі існування людства жити вкрай складно та, навіть, небезпечно. Доброчесність грає роль у всьому, починаючи вибором сукні (щоб не було схожою у подруги), і закінчуючи своїми думками, які викладені на папір.

Учні та студенти часто зловживають списуванням при виконанні домашнього чи написання курсової роботи. Для студентів - це великий ризик, адже потім така недоброчесність може призвести до академічного плагіату і в результаті навіть можливе розв'язання конфлікту в суді. Освітній омбудсмен Сергій Горбачов вважає, що головною причиною, чому студенти йдуть на кроки,

які суперечать академічній доброчесності, є формальне ставлення до оцінки. Знання не вважаються цінністю в порівнянні з результатом. Я вважаю це серйозною проблемою, яку треба негайно вирішити.

В учнів вчителі також можуть перевірити роботи на плагіат, адже в інтернеті існує багато безкоштовних програм, які швидко можуть перевірити наявність «чужого» у роботі учня, що теж може послугувати низькій оцінці. Вважаю, що списування дуже шкодить освіті. У учнів зовсім не залишається знань, бо домашню роботу вони списали із ГДЗ, також страждає уява та словниковий запас, бо твори вони так само можуть списати вже готовий текст з інтернету.

Зараз дуже модно бути розумним, працювати «головою». Зараз створено дуже багато творчих, наукових та інших конкурсів, де можна представити свої роботи. Це можуть бути і свої вірші, і малюнки, і наукові дослідження, і мультфільми, і дизайни... Це неймовірні можливості, адже своєю працею можна досягти неабияких висот. У такому разі вас чекає лише шана від інших та гордість за себе. Головне, щоб це було ваше, адже можливо те, що цю роботу можуть оцінити та відправити далі, можливо і на конкурс світового рівня. І що ж тоді робити, коли, наприклад, вірш не ваш?

Велика кількість оригінальних робіт отримують гідне оцінювання та набувають великих масштабів. Зараз модно отримувати нагороди, поширювати свої витвори, своє оригінальне надбання. Чесною працею учні, студенти, науковці отримують подяки, грамоти, дипломи, похвальні листи, гранти, стипендії, премії та купу інших нагород.

Академічна доброчесність: данина моді чи життєва необхідність? Читаючи вище сказане, я думаю, що це поняття має колосальне значення, воно є і модою, і життєвою необхідністю.

- Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя

На фінішній прямій

На фінішній прямій черговий семестр цього навчального року і це означає, що зовсім скоро буде сесія. Для частини студентів це період очікування заліків, екзаменів, семестрових контрольних, а ось для випускників – хвилюючий момент підготовки курсових та дипломних робіт. Юнаки й дівчата ламають голови, як то все написати і, нарешті, отримати диплом. Не дають спокою студентству і питання, як виконати роботу з дотриманням усіх правил академічної доброчесності. Як правильно сформулювати думки? Як висвітлити факти та розповісти про дослідження відомих вчених та філософів?

На перший погляд все просто, але якщо обміркувати гарно – то не так все легко як здається. Паніка у студентів саме через те, що самоплагіат, плагіат, списування, фальсифікація та фабрикація під заборорою. Адже не, дай Боже, ситуації, у якій такий стражданий та очікуваний диплом анулюють...

Не буду кривити душею, подібна паніка три роки тому була і в мене. У 2020 році завершувала навчання в одному з коледжів рідного міста. За останній навчальний рік на мене чекало одразу два випробування: спершу курсова, потім – дипломна роботи.

На початку усього цього процесу все було ніби то окей, але потім почалося... Більше тижня в голові крупилося, як писати, що писати, де брати інформацію, як написати так, щоб пройти перевірку на плагіат. Потім я все ж себе опанувала, адже тема моєї роботи була не зовсім складною. Писати довелося про те, в чому вже мала практику. Для цього перечитала купу інформації в інтернеті, брала книжки в бібліотеці, зверталася за допомогою до свого наукового керівника. Аби не наражати себе на небезпеку та не порушувати правила академічної доброчесності – максимально намагалася писати все сама, не копіювати готовий текст з інтернету, не переписувати матеріал із книжок, максимум, що довелося використовувати – це цитування з праць науковців.

Більше місяця копіткої праці і ... – все вдалося, робота готова. Звичайно ж, я своєю роботою пишалася, шкода, що не я її оцінювала. В очікуванні захисту курсових робіт минуло декілька тижнів, і ось все успішно складено.

Написання ж дипломної роботи про стендапи в журналістиці чекало на мене одразу ж після курсової. І тут мені пощастило, адже науковий керівник багато в чому допомагав. Додавати нові факти, результати досліджень та, звичайно, ж гарно написати практично частину – з цим, на щастя, не було проблем. На момент навчання у коледжі я вже працювала журналістом на місцевому телеканалі. У роботі часто використовувала стендапи, мені це подобалося, це було цікаво та звичайно ж майже завжди доречно у сюжетах телевізійних новин. Стендапи я підбрала різні за місцем розташування у сюжеті та за функціями. Великою перевагою практичної частини було те, що вона стовідсотково не мала плагіату. Отож, коли в моїх одногрупників трусилися колінки від того, як написати чудову та не списану практичну частину, я була абсолютно спокійною та впевненою в своєму матеріалі. І це велика перевага, ба більше – спокій та впевненість налаштовують на успіх.

Щодо підготовки теоретичної частини – то тут попотіти довелося добряче. Інформація, котру можна було знайти в інтернеті бажала кращого, книжки також не містили інформації у тій кількості, щоб хотілося, проблемою було і те, що більшість із них були російською мовою. Але, як то кажуть, без труда нема плода.. ...

Загалом над написанням дипломних робіт працювали не один місяць, не знаю чи то ускладнювало, чи то полегшувало роботу те, що навчалися ми онлайн, оскільки в Україні, як і по всьому світові, розпочався суворий карантин. Маски, антисептики, страх від того, що поруч хтось чихнув – все це нас не так лякало так, як майбутня здача дипломних, адже чотири роки навчання пролетіли і тепер потрібно зробити лише декілька кроків до того, щоб отримати довгоочікуваний диплом і відчути себе спеціалістом. До захисту залишалися лічені дні, науковий керівник попереджала, що жарти в бік, сфабриковані, списані роботи – автоматичне «незадовільно». Отож довелося вкотре ретельно перевіряти роботу.

На щастя, робота прийнята та оцінена на відмінно. Успіх супроводжував і всіх моїх одногрупників. Нехай були не всі максимальні бали, але захистили та пройшли перевірку на плагіат усі. І все це через те, що ми вирішили не ризикувати та не завантажувати готові роботи з інтернету, а писали самі, керуючись власним розумом та вміннями.

Отож, здобуваючи освіту варто використовувати власні знання та уміння, не боятися нових завдань, сміло ставити цікаві для себе задачі та звичайно ж вірити в себе. Знаймо, що віра в себе – сила, а чесність – запорука успіху.

Софія Труш
Львівський національний
університет імені
Івана Франка

Академічна доброчесність: данина моді чи життєва необхідність

Чи актуальне це питання сьогодні? На жаль, з приходом сучасних технологій дотримання академічної доброчесності зменшується. Люди все частіше звертаються до штучного інтелекту та не застосовують власні знання. Можливо, для когось це дійсно полегшує життя, але ці вчинки матимуть поганий вплив на майбутнє суспільство.

Яскравим прикладом є використання чату GPT. Це штучний інтелект, який в змозі використати будь-яке поставлене завдання. На сьогодні, він є одним з найпоширеніших сайтів, які відвідують учні та студенти. Чат GPT пише конспекти, твори, вирішує математичні задачі тощо. З одного боку, це приголомшливо! Люди створили робота, що спроможний замінити людські вміння й знання. З іншого боку, це створює проблеми в освітній діяльності. Учні та студенти починають байдуже ставитися до навчання та на контрольних перевірках знань порушують академічну доброчесність, використовуючи цей чат. Жахливо те, що неможливо визначити у роботах використання чату GPT.

На мою думку, дотримання академічної доброчесності є актуальною проблемою сьогодення. Перед педагогами постає важливе завдання, а саме: контролювати процес діагностичних робіт. Ніколи не закривати очі, якщо стали свідками здійснення плагіату. Адже в майбутньому лікар-студент, який списав на контролю знань, буде не в змозі врятувати чиєсь життя, бо саме цю тему він не вивчив. Потрібно завжди пам'ятати, що від твоїх дій залежить життя інших!

Отже, я вважаю, для того, щоб запобігти таким випадкам, необхідно обирати професію, до якої лежить серце. Людині, якій подобається напрям навчання не вдаватиметься до хитрощів. Якщо ж говорити про середню освіту, то саме вчитель має заохотити учнів до власного предмету. Подавати матеріали науково, цікаво та доступно для учня.

Дар'я Черняєва
Шкільний євроклуб "Mayflower"
місто Лебедин, Сумська область

Доброчесність у навчанні

Доброчесність у навчанні має стати одним із пріоритетів для кожного з нас, здобувачів освіти. На жаль, не так часто замислюємося над тим, яку величезну шкоду несуть суспільству вчинки недоброчесних людей. На шляху європейської інтеграції України, у системі освіти нашої держави та і в цілому в країні, все частіше йде мова про дотримання принципів доброчесності.

Вивчаючи досвід країн Європейського Союзу, приходжу до висновку, що це питання актуальне і у країнах Європи. Людина, яка звинувачена та отримала підтвердження про здійснення плагіату, втрачає своє професійне ім'я. Звісно, що боротьба із недоброчесністю не може бути тижневиком чи місячником, а це постійна робота і перш за все - над собою.

На мою думку, важливо цінувати тих, хто викладає власні твердження, ідеї та заохочувати їх, а не винагороджувати далеких від доброчесності, які лише підписали своїм прізвищем виконану кимось роботу.

Україна має стати європейською державою у всіх галузях і, насамперед, у питанні дотримання доброчесності.

Владислав Устінов

**Таврійський державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного**

Чесність із самим собою – запорука майбутнього

Американський диктор та актор Ед Макмехон писав: «Чесність є найважливішим фактором і безпосередньо впливає на кінцевий успіх особи, корпорації чи продукту». Ці слова вже довгий час не полишають моїх думок.

Чого ми всі прагнемо в житті? Усі ми хочемо досягти в чомусь успіху: в любові, в кар'єрі, саморозвитку, прагнемо схвалення й визнання. То чому ж досягнуті результати, підкорені вершини часто не приносять заспокоєння, змушують озиратись назад?

Ймовірно, шлях, який обирає особа, був «кривий»? Точніше, з викривленими уявленнями про честь і справедливість?

Ми всі хочемо, щоб нас поважали й гідно поцінювали, щоб відносно нас чинили справедливо. Але чи працює це правило у зворотний бік? Чи завжди ми залишаємось вірними власним принципам, дотримуємось суворих вимог, коли це йде врозріз із нашими бажаннями, коли це напряду стосується нас самих? Неможливість дати однозначну відповідь на це питання торкнулось і проблеми порушення академічної доброчесності.

Останніми роками, коли Україна виборює право на європейський шлях розвитку, у всіх соцмережах, у ЗМІ поширюються лозунги на кшталт: «Хочеш жити в Європі? Європа починається з тебе!».

Це означає, що кращий рівень життя собі забезпечує сама людина, варто лише не кидати сміття, де це не дозволено; піклуватись про навколишнє середовище й людей, які тебе оточують; вміти відстоювати свої права й допомогти в цьому слабшим, менш захищеним, і головне – не забути про свої обов'язки.

Відтак, гідне існування й справедливе ставлення ти можеш заслужити, якщо сам дотримуватимешся морально-етичних та правових норм. Іноді важко бути чесним із самим собою: не дати й не брати хабара, щоб прискорити якесь рішення; не привласнити результати чужої праці; не прагнути зайняти чиесь місце всіма правдами й неправдами; бути об'єктивним у ставленні до інших, особливо якщо їхня доля залежить від тебе...

Але саме так можна бути упевненим, що завтра ти не станеш жертвою подібних недоброчесних рішень і дій, що тобі не ставитимуть претензій, а твоя піраміда успіху, в якій ти вже на вершині, не виявиться крихкою ілюзією.

«Станьте чесною людиною, і тоді ви будете впевнені, що у світі є на одного шахрая менше», – саме цими словами шотландського історика, письменника Томаса Карлайла хотілося б підсумувати свої роздуми. Якщо ми хочемо побудувати системи освіти, науки, культури й інших сфер людської діяльності на принципах академічної доброчесності, то вона має починатись передусім із нас. Адже лише чесність із самим собою – запорука успіху!

Данііл Шаров
Дніпропетровський національний
університету імені Олеся Гончара

Здобувач вищої освіти на хвилі сучасності

Усе частіше не тільки під час освітнього процесу, а й на рівні побуту ми чуємо про різноманітні аспекти академічної доброчесності. Розуміємо, що кожен із нас закладає в поняття «академічної доброчесності» свої трактування, що залежить від ситуації та обставин. Натомість, маємо певне розпорошення терміну «академічна доброчесність», що спричинене різними тлумаченнями даного поняття.

У закладах вищої освіти маємо можливість розуміння того, що насправді закладається в поняття «академічної доброчесності». Ми знайомимось із

кодексом честі, розглядаємо питання права інтелектуальної власності та наукової етики. Цікавими аспектами для здобувачів вищої освіти є розгляд питання щодо участі в науковій діяльності, що здебільшого впливає не лише на рейтинг студента в університеті, а й рівень саморозвитку.

У сучасних умовах кожен здобувач освіти має можливість ознайомитися з особливостями та принципами академічної доброчесності, що дозволяє визначити роль наукової етики в розвитку науковця, сформувати навички академічної культури дослідника та подає розуміння академічної відповідальності, а також розкриває основні різновиди академічного плагіату та представляє шляхи запобігання академічної недоброчесності.

Розумію, що не всі можуть бути науковцями, однак дотримуватись доброчесності повинні всі. Тому усвідомлюю, що оволодіння теоретичною базою та методологією наукового пошуку з дотриманням академічної доброчесності досить важливе питання, яке потребує певного розуміння з точки зору того, хто навчає, а також того, хто вчиться. Під час освітнього процесу ми повинні формувати власні вміння щодо запобігання проявів академічної недоброчесності, оволодіти інструментами з підготовки та оприлюднення результатів власних наукових досліджень, а також формувати навички роботи з науковими джерелами та коректного посилання на них.

Здобуваючи вищу освіту, маємо знати правила академічної культури та академічного письма. За допомогою таких знань можна розвивати комунікативні навички, що здебільшого засноване на письмовому, вербальному, невербальному спілкуванні, а також умінню вести суперечки і відстоювати свою позицію, спілкування в конфліктній ситуації.

Студенти, як правило, під час навчання хочуть якомога швидше виконати завдання та здати його на перевірку викладачу. Однак, правильний підхід до виконання будь-якої роботи потребує значної кількості годин на його виконання. Тому в основі моєї життєвої позиції ніколи не стоїть питання списування: краще витратити більше часу та пишатися власною роботою.

Як староста групи я постійно обговорюю з одногрупниками інформацію про те, як можна досягти академічної доброчесності у питаннях здобуття вищої освіти, що ґрунтується на таких засадах:

- самостійне виконання завдання, посилаючись при цьому на офіційні, перевірені джерела;
- висловлювання власних думок;
- систематизація інформації, пропущення через себе, а не копіювання чужих думок;
- дотримання правил цитування та правильного використання бібліографічних даних;
- правдиві посилання на джерела, використані в роботі;
- вироблення власного стилю під час усної та писемної комунікації.

Для того, аби справді бути на «хвилі сучасності» та дотримуватись академічної доброчесності, потрібно бути гнучким, вміти виступати публічно, висловлюючи власні думки, мати лідерські якості. Можливість комунікації та розвиток культури кожної особистості мотивує до креативу та критичного мислення, етичності, чесності, поваги до оточуючих. Дотримуючись академічної доброчесності, можна досягнути успіху у навчанні та знайти порозуміння.

У перспективі вбачаю активно долучатись до наукової діяльності, писати статті в збірники наукових праць та виступати із доповідями на науково-практичних конференціях різного рівня, переглядати наукові доробки провідних вчених України та світу.

Юлія Шевченко

Горлівський інститут іноземних мов ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»

Університет майбутнього

Світ змінюється, людство впевнено крокує вперед, долаючи всі можливі перешкоди на своєму шляху. Удосконалюються й освітні заклади, адже саме вони є рушіями суспільного прогресу. Останніми роками школи, гімназії, коледжі, інститути й університети значно змінилися, що спочатку було викликано пандемією, потім повномасштабним вторгненням російських військ в Україну. Необхідністю і справжнім трендом стали дистанційне та онлайн-навчання. Наша країна вже досягла значних успіхів у таких формах взаємодії на всіх освітніх рівнях, але ж якими будуть університети майбутнього?

Почнемо з того, що альма-матер – це місце, де ти розвиваєш найважливіші особистісні якості, засвоюєш професійні вміння й навички, чітко усвідомлюєш своє призначення. Цьому сприяють різноманітні види занять, активне спілкування викладачів і студентів, виконання різноманітних завдань, які змушують тебе виходити із зони комфорту, критично осмислювати запропоновану інформацію з метою створення власних інтелектуальних продуктів.

Як зазначено вище, уже зараз ми маємо декілька видів навчальних занять.

Кожне має свою мету й завдання, але, на мою думку, надалі в університетах буде менше лекцій та більше практичних, семінарських і лабораторних занять, оскільки саме вони передбачають ґрунтовну підготовку студентів до спілкування, їхню активність, що є вирішальним фактором формування soft та hard-skills. Імовірно, збільшиться і кількість годин на самостійну роботу, адже вона дозволяє краще осягнути всю глибину тієї чи іншої теми, посилює інтерес та мотивацію, формує здобувачів освіти як майбутніх фахівців різних галузей, що здатні до самовдосконалення й самоосвіти.

До того ж предметно-мовне інтегроване навчання буде в центрі уваги спільноти освітян, що сприятиме формуванню комунікативної компетентності здобувачів, процвітанню української мови як державної та іноземних мов, зокрема англійської, що отримає особливий статус у нашій країні.

Крім того, університет майбутнього – це прогресивні підходи, інтерактивні технології та максимальне залучення сучасних досягнень науки. Викладач

нового покоління чудово орієнтується у традиційних методах і прийомах роботи та розуміє, як ефективно використовувати інновації, найкраще організовувати співпрацю зі студентами з усіх куточків України та світу. Кейс-метод, сторітелінг, проєкти, меми, вебквести, GPT чат – лише частина методичної валізки педагога.

Говорячи про викладача майбутнього, неможливо не згадати здобувачів освіти, адже від їхньої наполегливості й завзятості залежить результативність.

Зміниться ставлення до навчання, вони будуть більш раціонально використовувати свій час, активніше брати участь у громадських та наукових заходах інституту або університету, більш вимогливо ставитися до себе та власних робіт.

Важливе місце у вишах відводиться академічній доброчесності. Підвищиться рівень усвідомлення необхідності її дотримання всіма учасниками освітнього процесу, адже кожен розумітиме особисту відповідальність, намагатиметься зробити хоч незначний, але внесок у розвиток Батьківщини.

Списування, фальсифікації, порушення авторського права залишаться в минулому, нові звершення та досягнення – запанують у всіх навчальних закладах.

Насамкінець треба зауважити, що університет майбутнього – це очні зустрічі у світлих аудиторіях, робота в бібліотеках, поїздки на міжнародні конференції, різноманітне студентське життя під мирним українським небом...

Дар'я Чорна

Комунальний заклад «Херсонський базовий медичний фаховий коледж» херсонської обласної ради

Чесність, порядність, надійність. Про що ми думаємо, коли чуємо ці слова? На мою думку, це процес навчання і особисте ставлення до цього процесу. Це

той самий момент, коли ти поринаєш у світ знань і набуваєш навичок. Ніхто і ніколи не буде з вами сперечатися, якщо ви скажете, що ви ніколи не будете користуватися теоремами косинуса і синуса, «не зіткнетеся» з необхідністю орієнтуватися на місцевості, вам буде не потрібне розуміння термінів з програмування. Але саме процес навчання сприяє розвитку критичного та аналітичного мислення, допомагає впродовж життя краще засвоювати нову інформацію.

Чесність є основним аспектом нашого самоствердження у суспільстві. Бо де ще, як не в школі, університеті, коледжі ми формуємо свою особистість, особистісні межі і вчимося їх відстоювати. Відтак свідомо людина вже точно не буде спокійно дивитися на порушення правил академічної доброчесності? Чому хтось має отримувати високі бали за списану роботу, або написану взагалі невідомими людьми, які позиціонують себе, як «люди, які напишуть дипломну роботу/реферати/курсові з вісімдесяти відсотковою оригінальністю», а інші мають «вигризати» знання, боротися з несправедливістю навчальних закладів, не спати ночами, щоб отримати хоча б задовільно? Люди перестали розуміти важливість академічної доброчесності, перестали навчатися, перестали усвідомлювати свою мету в цьому світі.

Якщо вже говорити і приводити аргументи на користь академічної доброчесності, то варто пам'ятати, що доброчесність сприяє розвитку культури чесності та етичної поведінки, яка готує нас до життя поза класною кімнатою. У сучасному суспільстві, роботодавці цінують працівників, які дотримуються етичної поведінки та виявляють бажання діяти чесно й за певними правилами. А якщо говорити про академічні досягнення, то який в них взагалі сенс, якщо єдине, що записано тобою в роботі це прізвище та ім'я? Якщо студенти обманюють, видаючи чужі роботи за свої, їхні академічні досягнення не є справжнім відображенням їхніх знань та здібностей.

Наводячи аналіз матеріалів та статей, пов'язаних з академічною доброчесністю, я знайшла низку джерел. Вони всі розповідали про важливість навчання, про вплив його на наше майбутнє, але що робити, щоб запобігти

виникненню плагіату серед учнів?! На жаль, ніде не розповідалося, чому більшість з нас переступають через етап пошуку, фільтрації і написання своїх доповідей і просто купують або списують роботи. Дехто стверджує, що тиск, спричинений отриманням хороших оцінок і успіхом у школі або університеті є величезним, що змушує деяких учнів шахраювати. Списування та інші форми академічної нечесності не є новими в наш час, тому ірраціонально сподіватися, що нечесність може бути повністю винищена в освіті.

Дивлячись на своїх однолітків, згадуючи себе у минулому, я розумію, що багато учнів та студентів можуть помилково вважати, що етична поведінка стосовно навчання не винагороджується в реальному світі. Шкода, що в певних верствах нашого суспільства нечесність цінується навіть більше, ніж дотримання норм, які позитивно могли б вплинути на формування поведінки учнів та студентів.

Доброчесність у навчанні — давно відома теза про медаль. Є світла сторона, яку всі бачать, ігноруючи темну, вважаючи, що це єдина вірна позиція, а є темна, на яку ніхто не звертає увагу. А все починається саме з неї.

Якщо б наша освітня програма вимагала від учнів справді знань, а гарні оцінки ми отримували б за справжню, чесну роботу над собою, а не за те, що ти допоміг вчителям та викладачам школи або університету матеріально. Але, щоб цей хаос хоча б трішки почав «стухати», ми маємо почати з себе. Не списувати домашнє завдання, писати свої думки в есе з літератури, і щоб наше бачення світу літературного героя оцінювалося на тому ж рівні, що і думка вчителя про того ж героя. Бо в літературі немає єдиної правильної і незаперечної думки, як в математиці, тому що література — багатогранна.

Тож тепер я особисто ставлю кому. Доброчесність у навчанні: дотримуватися, не можна порушувати.